

6 Будівельники стверджують, що у 2013 році зростання цін на первинну нерухомість не відбуватиметься і вони активніше зводитимуть житло економкласу

«Розвиток сільського господарства й земельна реформа» — тема нашої наступної «прямої лінії». Гостем редакції буде **Микола Володимирович ПРИСЯЖНЮК**, міністр аграрної політики та продовольства України. Поставити свої запитання ви зможете **1 лютого з 11.00 до 12.00** за телефоном: **230-06-90**. Крім того, їх можна надсилати завчасно на електронну скриньку: **imrich@ukcc.com.ua**

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

П'ЯТНИЦЯ, 1 ЛЮТОГО 2013 РОКУ ЦІНА ДОГОВІРНА № 21 (4907)

ЦИТАТА ДНЯ

МИКОЛА АЗАРОВ:

«Внутрішня торгівля — це галузь, якій конче потрібні прозорі, прогнозовані правила функціонування».

Прем'єр-міністр про необхідність прийняття закону «Про внутрішню торгівлю»

2

ЄС допоможе у визволенні заручників

ДИПЛОМАТІЯ. Міністр закордонних справ Леонід Кожара офіційно попросив Євросоюз про допомогу у визволенні українських заручників у Лівії та української журналістки Анхар Кочневої в Сирії.

Як передає власний кореспондент УНІАН у Брюсселі, про це міністр заявив українським журналістам пізно ввечері 30 січня після зустрічі з Верховним представником ЄС з питань спільної зовнішньої та безпекової політики Кетрін Ештон.

«Була наша окрема розмова щодо ситуації із 23 в'язнями — українськими громадянами в Лівії, я передав пані Ештон формальний запит від української сторони, вона обіцяла сприяти з боку Європейського Союзу у визволенні цих громадян. І ми говорили також про ситуацію щодо пані Кочневої, і також нам обіцяли надати підтримку з цього питання», — сказав міністр.

Він зазначив, що сторони не обговорювали, якою може бути конкретна допомога. «На такому рівні не може бути конкретики, ми домовилися про політичну підтримку Європейського Союзу», — пояснив Леонід Кожара.

ЦИФРА ДНЯ

100,2%

становив реальний ВВП України за 2012 рік порівняно з 2011-м. Про це йдеться в оперативних даних Держстату

Фото з сайту gorpat.ru

БОЛЬОВА ТОЧКА. Навіть недержавні медичні установи відмовляються від ліцензій на використання наркотичних препаратів через бюрократію

Газета для тих, хто приймає рішення

ТРИВАЄ
ПЕРЕДПЛАТА
НА 2013 РІК

ПЕРЕДПЛАТУ
ПРИЙМАЮТЬ
УСІ
ВІДДІЛЕННЯ
ЗВ'ЯЗКУ
УКРПОШТИ

ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, постанови уряду, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

ОБ'ЄКТИВНО

висвітлюємо діяльність глави держави, роботу Кабінету Міністрів, органів виконавчої влади в центрі та на місцях

КОМПЕТЕНТНО

на запитання читачів відповідають авторитетні спеціалісти: урядовці, юристи, учені, лікарі

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів

для інших передплатників та підприємств і організацій

на 1 місяць	14 грн	36 грн
на 3 місяці	42 грн	108 грн
на 6 місяців	84 грн	216 грн
на 10 місяців	140 грн	360 грн
Соціальний передплатний індекс 40227		Передплатний індекс 61035

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

USD 799.3000
за 100 доларів США

EUR 1082.3321
за 100 євро

RUB 2.6619
за 10 рублів

AU 133183.36

AG 2505.81

PT 134761.98

PD 60267.22
за 10 трійських унцій

встановлені Національним банком України з 31 січня 2013 року

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Купи-продай за обопільний інтерес

ПРАВИЛА ГРИ. Законопроект «Про внутрішню торгівлю» потребує доопрацювання з урахуванням позицій усіх учасників ринку

Юрій МЕДУНИЦЯ,
«Урядовий кур'єр»

Клуб Кабміну останнім часом стає ареною для предметного попереднього обговорення важливих державних рішень. Учорашня зустріч глави уряду Миколи Азарова з представниками громадських організацій захисту прав споживачів, виробників, торговельних мереж та експертами ринку для обговорення законопроекту «Про внутрішню торгівлю» стала черговим підтвердженням відкритості владних планів.

Те, що зустріч не викликала такого ажіотажу, як попереднє обговорення програми активізації економіки, і не дивно, адже проект закону є лише ланкою в

довгому ланцюгу запланованих концептуальних перетворень. Проте ланкою визначальною, яка навіть у кризові періоди демонструє стабільне зростання. Так, за три роки її обсяги зросли в півтора раза, приростаючи на понад 15% щороку. Нині її обсяг становить 804 мільярди гривень, що перевищує можливості бюджету. «І ми вітаємо такі тенденції», — задоволено промовив Микола Азаров.

Утім, його не можуть не турбувати й недоліки. Скажімо, величезне провалля між закупівельними й роздрібними цінами на деякі продукти харчування, зокрема молоко. Або тривале, іноді до двох місяців, очікування вітчизняними виробниками повернення вируч-

ки з торгівлі, що створює дефіцит обігових коштів. Не зрозуміло главі уряду й те, чому на пошук елементар-

лізації імпорту становить 80%, і лише решта припадає на наші товари. Одне слово, суперечності корпоратив-

Серед негараздів у вітчизняній торгівлі — величезне провалля між закупівельними й роздрібними цінами на деякі продукти харчування, довге повернення коштів з магазинів до виробника, що створює дефіцит обігових коштів.

них українських товарів люди витрачають значно більше часу, ніж у випадку з імпортом.

Микола Азаров навів показові цифри: прибуток на один квадратний метр торговельної площі від реа-

них інтересів, монополізм, нав'язування незручних правил гри, тінювий товарообіг часто-густо заганняють українських виробників у глухий кут. Миколі Азарову довелося визнати існування відчутного опору

багатьох учасників ринку перед урядовими ініціативами.

Тому обговорення цього актуального законопроекту є пошуком паритету між інтересами виробників, імпортерів, торговельних мереж і споживачів. Мета й результат документа перегукуються з пунктами вищезгаданої програми активізації розвитку економіки. Наприклад, усі ми хочемо наближення товарів, особливо від сільгоспвиробників, до кінцевого споживача за цінами, які б влаштовували обидві сторони, чи прагнемо відчувати більше конкуренції в мережах супермаркетів і ринковій торгівлі.

Натомість міністр економічного розвитку і торгівлі

Ігор Прасолов навів дані про мало не подвійне скорочення роздрібних магазинів у масштабах країни і таку саму тенденцію щодо ринків. Тож розвиток варіативності форм торгівлі, конкуренція виробників, продавців, постачальників за увагу й гроші споживача є наріжним каменем обговорюваного законопроекту.

«Внутрішня торгівля є галуззю, якій конче потрібні прозорі прогнозовані правила функціонування, — наголосив Микола Азаров. — Тільки тоді вона приверне інтерес системних інвесторів. Поки що ж до європейських норм — 650 квадратних метрів торгових площ на тисячу осіб — нам ще далеко».

Щоб весна не застала зненацька

НА ЧАСІ. Прем'єр-міністр Микола Азаров доручив забезпечити повну технічну готовність до весняно-польових робіт. Відповідне доручення глава уряду дав під час засідання Кабінету Міністрів 30 січня 2013 року.

«Немає важливішого завдання, аніж добре підготуватися до проведення весняно-польових робіт, — наголосив Микола Азаров. — Тож наразі дуже важливо правильно скоординувати підготовку до весняної кампанії».

Прем'єр-міністр доручив уточнити розрахунки та безумовно виконувати погоджені Мінагрополітики та регіональними адміністраціями плани-графіки створення достатніх запасів пально-мастильних матеріалів, мінеральних добрив, засобів захисту рослин.

Глава уряду доручив віце-прем'єр-міністру Юрію Бойку, міністру енергетики та вугільної промисловості Едуарду Ставицькому, міністру аграрної політики та продовольства Миколі Присяжнюку забезпечити стабільність цін на ресурси для проведення весняно-польових робіт, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабінету Міністрів.

Чому столиця пасе задніх?

КОНТРОЛЬ. Віце-прем'єр-міністр Костянтин Грищенко провів нараду з питань фінансування протитуберкульозних закладів, у якій взяли участь представники МОЗ, Державної санепідемслужби, Державної служби з питань протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та інших соціально небезпечних захворювань, Мінфіну та департаменту охорони здоров'я Київської міської держадміністрації.

«Ситуація, за якої в місті Києві матеріально-технічний стан протитуберкульозних закладів є одним з найгірших у країні, є неприйнятною. Доручаю спільно Міністерству охорони здоров'я та департаменту охорони здоров'я Київської міської державної адміністрації невідкладно опрацювати питання фінансування та роботи київських протитуберкульозних закладів та надати Кабінету Міністрів пропозиції щодо вирішення існуючих проблемних питань», — наголосив Костянтин Грищенко.

Він висловив переконання, що для ефективної роботи українських протитуберкульозних закладів до розв'язання існуючих проблем потрібно підходити системно. «Причетні міністерства та відомства мають ретельно проаналізувати ситуацію і виробити пропозиції для усунення існуючих недоліків. Необхідно розібратися з фінансуванням, скласти графік розв'язання проблем протитуберкульозних закладів, — передає слова віце-прем'єр-міністра його прес-служба.

Жалоба за загиблими

СПІВЧУТТЯ. Прем'єр-міністр Микола Азаров висловив співчуття Прем'єр-міністру Республіки Казахстан Серику Ахметову у зв'язку з авіакатастрофою. «Від імені уряду України та від мене особисто прийміть щирі співчуття у зв'язку з авіакатастрофою, що забрала життя Ваших співгромадян. Висловлюю Вам, шановний Серику Нигметовичу, а також рідним і близьким загиблих глибоке співчуття у зв'язку з цією трагедією», — підкреслив Микола Азаров в урядовій телеграмі.

Референтні ціни дали результат

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ЕКСПЕРИМЕНТ. Загалом позитивно Прем'єр-міністр Микола Азаров оцінив практику запровадження референтних цін на медикаменти, що знизило ціни на ліки для гіпертоніків. Таку оцінку він дав після заслуховування на засіданні Кабінету Міністрів питання про реалізацію пілотного проекту державного регулювання цін на лікарські засоби для лікування осіб з гіпертонічною хворобою шляхом встановлення граничного рівня оптово-відпускних цін.

Як повідомила міністр охорони здоров'я Раїса Богатирьова, в Україні майже 12 мільйонів осіб, хворих на гіпертонічну хворобу. Внаслідок реалізації проекту на кінець року зафіксовано зниження середньозваженої вартості ліків для гіпертоніків на 12%, на цей же відсоток збільшено споживання ліків у натуральному вигляді. Причому сталося це на фоні деякого подорожчання інших груп

Фото УНІАН

Ліки для гіпертоніків здешевшали на 12%

ліків. Водночас завдяки комплексним заходам з реалізації проекту додатково виявлено 2 мільйони 352 тисячі хворих, які розпочали лікування, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну.

«Ми розпочали дуже серйозний експеримент, — наголосив Микола Азаров. — Звісно, розраховували на значно більше зниження цін, однак отримані 12% — це теж позитивний результат. Тож цей проект треба обов'язково продовжувати».

Прем'єр-міністр також доручив тримати на контролі рівень торговельних надбавок не лише на засоби для гіпертоніків, а й на ліки загалом, аби не допустити необгрунтованого завищення цін на інші групи медикаментів.

У державі з'явиться банк «першої руки»

Катерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

ПЕРСПЕКТИВА. «Державна програма активізації розвитку економіки на 2013 — 2014 роки — це не політична декларація, а програмний документ із практичною спрямованістю. Її прийняття і виконання забезпечить не тимчасове підвищення економічної активності, а закладе початок структурним змінам у національній економіці». Так міністр економічного розвитку і торгівлі Ігор Прасолов розпочав брифінг по завершенні засідання Кабінету Міністрів.

Він особливо акцентував, що ця програма буде збалансована з реальними можливостями державного бюджету. Отже, у кінцевому її варіанті пропишуть лише ті завдання і

заходи, які фінансовий ресурс буде в змозі забезпечити. «Це стане гарантією того, що програма справді буде виконана», — додав він.

Тож серед напрямків, на яких уряд зосередить увагу: підвищення конкурентоспроможності економіки та покращення інвестиційного клімату, підтримка металургійного виробництва, агропромислового комплексу та машинобудування (ці галузі найважливіші для зростання ВВП), забезпечення розвитку легкої та деревообробної промисловості, сектору ІТ-технологій (це перспективні сфери для малого та середнього бізнесу).

Окрім цього, уряд розвиватиме високотехнологічні сектори, які здатні виробляти продукцію з високою доданою вартістю. Серед них: авіабуду-

вання, суднобудування, ракетно-космічна галузь, фармацевтична промисловість. До слова, уряд має намір підтримувати промисловість державними закупівлями товарів та послуг у вітчизняних виробників. На це, за словами міністра, спрямовуватимуться як бюджетні, так і кошти підприємств державного сектору економіки.

Ігор Прасолов також розповів, що Україні вкрай потрібен державний банк розвитку, назвавши його банком «першої руки», та навів за приклад подібні установи в Чилі, Бразилії, Росії. «Ми не очікуємо, що іноземні інвестори до цього банку проявлять велику активність. Тому покладаємося лише на власні сили, — сказав міністр. — Він на поворотній основі забезпечуватиме

фінансовими ресурсами комерційні банки, які видаватимуть, у свою чергу, довгострокові кредити на виконання проектів модернізації виробництва у реальному секторі економіки».

Та найголовніше, що ця державна фінансова інструмент, за допомогою котрого уряд планує розв'язати проблему неефективного використання бюджетних коштів. Тобто усунути чиновників від безпосереднього розподілу фінансових ресурсів між суб'єктами господарювання та відповідно різко знизити корупційні ризики.

«Наше завдання — за допомогою цієї програми спрямувати кошти в ті проекти, які дадуть потужний економічний чи соціальний ефект», — резюмував міністр.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

За партнерством — до Парижа

СПІВПРАЦЯ. Вітчизняну асоціацію прийняли до Ради європейських муніципалітетів і регіонів

Ірина НАГРЕБЕЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»

Коли ми заздriamo добробуту багатьох країн нашого континенту, то часто не замислюємося, що важливою першопричиною злагодженого заможного життя європейців є досконале управління не лише на центральному рівні, а передусім на місцевому, найближчому і найефективнішому для мільйонів громадян.

Це право широкого загалу людей на участь в управлінні державними справами є одним із найголовніших демократичних принципів. До речі, воно проголошується та захищається Європейською хартією місцевого самоврядування, ухваленою Радою Європи й імplementованою до національного законодавства всіх її членів, зокрема України.

На засадах утвердження думки, що право на самоврядування може здійснюватися саме на місцевому рівні, що лише існування місцевої влади, наділеної реальними функціями, здатне забезпечити

ПРЯМА МОВА

Сергій ЧЕРНОВ,
президент Української асоціації
районних та обласних рад:

— Партнерство з найбільшою, однією з найстаріших європейських інституцій місцевих влад (ред. — цьогоріч СЕМР виповнюється 62 роки) для нас і важливе, і відповідальне. У її згуртованих лавах глибше вивчатимемо досвід успішних європейських країн, їхніх муніципалітетів та органів регіонального управління у розв'язанні гострих проблем місцевого життя. Також обмінюватимемося кращими власними практиками, проводитимемо спільні заходи — конференції, семінари, консультації експертів. Актуальними для вітчизняних муніципалів залишаються популяризація на наших теренах європейського досвіду доброго врядування, залучення якомога більшої кількості громадян до процесів ухвалення рішень місцевою владою.

Зазначу, що нас у Парижі зустріли прихильно, виявили щирі зацікавленість у розвитку місцевої демократії в Україні. Сподіваємося знайти підтримку і в такому важливому для наших місцевих рад питанні, як подальша імplementація в національне законодавство положень Європейської хартії місцевого самоврядування.

ти ефективне і близьке до громадян управління, а принцип децентралізації — це наріжний камінь континентальної демократії, функціонує одна з найбільших і найповажніших інституцій місцевих та регіональних влад — Рада

європейських муніципалітетів і регіонів (СЕМР).

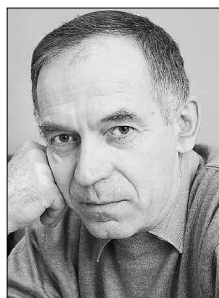
У четвер у паризькій штаб-квартирі СЕМР президент Української асоціації районних та обласних рад, голова Харківської обласної ради Сергій Чернов презенту-

вав колегам вітчизняну асоціацію та ознайомив учасників зібрання з формами її міжнародної співпраці.

Зазначимо, що згадана українська асоціація вже не перший рік плідно співпрацює з європейцями, зокрема в рамках Конференції місцевих і регіональних влад «Східного партнерства», входить до мережі асоціації місцевих влад Південно-Східної Європи тощо. А в Палаті регіонів Конгресу місцевих і регіональних влад Ради Європи ця асоціація представлена шістьма делегатами.

Відтепер представники областей та районів України стали повноважними членами СЕМР — рішення про це було ухвалено на засіданні Ради європейських муніципалітетів та регіонів 31 січня 2013 року. Відповідно до цього рішення наша національна асоціація має делегувати визначену кількість представників до Асамблеї делегатів, залезно від населення країни і відповідно до свого статуту.

ПРОШУ СЛОВА!

Епоха
Амосова
триваєМикола ПЕТРУШЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Нинішній рік ЮНЕСКО проголошено роком Амосова, адже з його іменем пов'язана характеристика кінця XX — початку XXI століття.

Лікар, учений, письменник, громадський діяч, талановитий організатор, повелитель думок і натхненник молоді до творчості, вірець чесності і порядності... Таким був і залишається, бо справа, якій служив, триває й розвивається. В цьому, мабуть, він найщасливіший. А вдячне суспільство щодаї більше переконується в геніальності і далекоглядності академіка. Започаткований лікарем-новатором підхід до порятунку серця успішно розвивають його колеги й наступники, а посяїні вченим і письменником зерна уваги й поваги до людини проростають у серцях творців добра.

Так уже сталося, що авторів цих рядків пощастило бути учасником зустрічі студентів факультету журналістики КДУ імені Шевченка з великим Амосовим. Особисті враження — найоб'єктивніші, бо слухаєш усе не лише розумом, а й серцем. Тоді піднесення в аудиторії було неймовірним, запитань до іменитого гостя — сотні. Відповіді академіка звучали роздумом про найактуальніші проблеми життя. Неординарні, часто несподівані, сміливі незалежністю поглядів. Такі, що будили думку. Заряджали бажанням зробити свій внесок у щось велике. Як? Відповідь звучала однозначно: треба працювати, вдосконалювати свої можливості...

Все це яскраво сплило у пам'яті через 40 років, коли кілька разів довелося знайомитись з роботою Національного інституту серцево-судинної хірургії імені М. Амосова. Там живе дух його засновника, продовжуються і успішно розвиваються започатковані Миколою Михайловичем справи. Інститут став визначним центром лікування серцевої патології не лише в Україні, а й за кордоном. Насамперед, за надійні проведення операцій. Тому їдуть сюди за останньою надією з усього світу. Саме тут багато робиться такого, що характеризується словом «уперше». От і наприкінці минулого року вперше провели унікальну операцію на серці без розтину грудної клітки. А ще тут готують кадри хірургів-кардіологів для областей. Потреба в них велика — Україна займає перше місце в Європі за кількістю серцево-судинних захворювань. Тому, каже директор інституту, академік, Герой України Геннадій Книшов, ми постійно наголошуємо на необхідності профілактичної роботи на місцях. Особливої уваги потребують діти, додає головний лікар інституту Сергій Сіромаха. Вчені не лише закликають. Працівники інституту взяли під свій контроль один з районів столиці, постійно обстежують, консультують і лікують його населення.

Чому на цьому наголошують? У рік століття академіка Амосова виголошуватимуть промови, цитуватимуть його твори, перераховуватимуть заслуги ювіляра. Звичайно, все це треба. Обов'язково. Водночас дуже важливо й інше. Вшанування має стимулювати зусилля влади і суспільства на розвиток і продовження його справи. Такий підхід найбільше був би до вподоби академіку.

Усього він досяг важкою працею, долаючи численні труднощі. Інститут його імені зберіг і розвиває традиції теж завдяки праці колективу. Нині йому не легше, а можливо, навіть важче, ніж на початковому етапі. Адже через брак коштів часто не вистачає найнеобхіднішого. І все ж таки запланували розширення, щоб повністю задовольнити спеціалізовану допомогою населення України і всіх бажаних із-за кордону. Хто посприяє цьому, той стане причетним до ствердження іміджу України як держави з найсучаснішою медициною.

Було б добре, якби в рік Амосова взяли на себе конкретні зобов'язання промисловці і підприємці. Чимало з багатих людей уже переконалися, що лікують в Інституті імені Амосова не гірше, ніж за кордоном. Є й такі, що зверталися до інституту по допомогу після перебування у зарубіжних клініках. Тому не лише їм, усій державі має бути соромно, що Україна віддає свої здобутки медичного обслуговування зарубіжним фірмам. Вивозять туди капітал не лише багаті політики. Знову ж соромно, що наша держава, представники якої 20 років твердять про величезні можливості вітчизняної промисловості, стимулює зарубіжних виробників медичного обладнання. Адже не секрет, що останніми роками вітчизняні медичні заклади укомплектовують заморською апаратурою. Звісно, є унікальна, без якої не обійтись. Але це ж ганьба яка, вигукнув би Амосов, — завозити з-за кордону ліжка, столи, стільці і т. д., і т. п. У рік Амосова про це треба не лише говорити і кричати, а й вживати заходів.

Є й інша проблема. Мудрістю і життєвим подвигом Миколи Амосова захоплюються мільйони. Однак не кожен думає, що може і повинен стати продовжувачем його справи. Як? Що пропагував учений? Здоровий спосіб життя. Дедалі суспільство все більше ним нехтує. Тому захоплення Амосовим з вуст курця, водія, який їздить газонами, й інших порушників елементарних норм людської моралі звучатиме нещиро. Такого підходу треба боятись найбільше. Адже вчений закликав стати зодчим, а не споживачем, не «нехтувати механікою тіла і ім'ям духу і силою тіла для тіла».

Епоха Амосова триває. Якою їй бути далі, вже залежить від нас.

Без «соціалки» армію не реформувати

ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЯ. Нинішнього року перед Міноборони стоять неординарні завдання

Олександр БІТТНЕР,
«Урядовий кур'єр»

Для обговорення пріоритетних завдань Збройних сил України на шляху розвитку армії нового зразка з представниками регіонів у студії урядового комунікативного центру вчора зібралися керівники практично всіх провідних головних управлінь та департаментів Міністерства оборони України на чолі з тимчасово виконуючим обов'язки міністра оборони Олександром Олійником. Розпочинаючи діалог, Олександр Миколайович зазначив, що нинішній рік за завданнями, які стоять перед відомством, набагато перевершує всі попередні — настільки вони непрості й неординарні.

Оскільки за главою держави погоджені Стратегічний оборонний бюлетень і Концепція подальшого реформування та розвитку Збройних сил до 2017 року, Міністерство оборони і Генеральний штаб сьогодні плідно працюють над розробкою Державної комплексної

Фото Олександра ЛЕПЕТУХИ

Українським військовим не вистачає і нової техніки

програми реформування і розвитку армії. В цих документах визначені чіткі заходи щодо реалізації військової реформи. Упродовж п'яти років ми повинні створити безздатні, мобільні, якісно підготовлені і всебічно забезпечені професійні Збройні сили, не обтяжливі для держбюджету і

здатні швидко реагувати на реальні та потенційні загрози національній безпеці, наголосив Олександр Олійник.

Зокрема протягом цього терміну буде істотно оптимізовано структуру та чисельний склад ЗСУ. Оптимізація торкнеться переважно органів управління — обтяжливих, за

висловом Олександра Олійника, на сьогодні структур. Паралельно триватиме робота з вивільнення частин від невластивих їм функцій, зайвої інфраструктури і надлишкового військового майна — ще одного джерела додаткових фінансових надходжень для реформування і розвитку ЗСУ.

Окремим, так би мовити, рядком у планах міністерства значиться перехід до комплектування армії військовослужбовцями за контрактом. Керівництво оборонного відомства свідоме того, що це завдання надзвичайно складне і може розв'язуватися лише в комплексі зі створенням сприятливих умов служби і бойової підготовки, належного грошового забезпечення, розв'язання проблем житла та багатьох інших дуже гострих соціальних питань. Робота в цьому напрямку триває: найближчим часом буде затверджено перелік основних заходів для реалізації ідеї професійної армії, запевнив Олександр Олійник.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 січня 2013 р. № 47
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 5 березня 2012 р. № 210

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 5 березня 2012 р. № 210 «Про затвердження Порядку та умов надання у 2012 році субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на придбання медикаментів та виробів медичного призначення для забезпечення швидкої медичної допомоги» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 21, ст. 794, № 52, ст. 2090) такі зміни:
у назві та постановляючій частині постанови цифри «2012» замінити цифрами «2013»;
у Порядку та умовах, затверджених зазначеною постановою:
у назві та пункті 1 Порядку та умов цифри «2012» замінити цифрами «2013»;
пункт 3 доповнити абзацом такого змісту:
«Переліки медикаментів та виробів медичного призначення визначаються розпорядниками субвенції за місцевими бюджетами за погодженням з МОЗ.»;
у пункті 4 слова і цифри «у додатку 7 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» замінити словами і цифрами «у додатку 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік»».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 січня 2013 р. № 48
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 р. № 982

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 р. № 982 «Про затвердження Порядку та умов надання у 2012 році субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на часткове відшкодування вартості лікарських засобів для лікування осіб з гіпертонічною хворобою» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 81, ст. 3276) такі зміни:
у назві та постановляючій частині постанови цифри «2012» замінити цифрами «2013»;
у Порядку та умовах, затверджених зазначеною постановою:
у назві та пункті 1 Порядку та умов цифри «2012» замінити цифрами «2013»;
у пункті 4 слова і цифри «у додатку 7 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» замінити словами і цифрами «у додатку 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік»».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 січня 2013 р. № 49
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 17 березня 2011 р. № 304

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 17 березня 2011 р. № 304 «Про затвердження Порядку та умов надання у 2012 році субвенції з державного бюджету обласному бюджету Донецької області на будівництво центру позитивно-емісійної томографії — комп'ютерної томографії, капітальний ремонт та реконструкцію лікарняних споруд та закупівлю високовартісного медичного обладнання для Донецького обласного клінічного територіального медичного об'єднання» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 23, ст. 960, № 53, ст. 2102; 2012 р., № 20, ст. 767) такі зміни:
у назві та постановляючій частині постанови цифри «2012» замінити цифрами «2013»;
у назві та пункті 1 Порядку та умов, затверджених зазначеною постановою, цифри «2012» замінити цифрами «2013».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 січня 2013 р. № 50
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 5 березня 2012 р. № 207

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 5 березня 2012 р. № 207 «Про затвердження Порядку та умов надання у 2012 році субвенції з державного бюджету міському бюджету м. Києва на забезпечення функціонування Київської міської клінічної лікарні «Київський міський центр серця» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 20, ст. 766) такі зміни:
у назві та постановляючій частині постанови цифри «2012» замінити цифрами «2013»;
у Порядку та умовах, затверджених зазначеною постановою:
у назві та пункті 1 Порядку та умов цифри «2012» замінити цифрами «2013»;
пункт 3 викласти в такій редакції:
«3. Субвенція спрямовується на придбання медикаментів та витратних матеріалів.»;
абзац другого пункту 5 виключити.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 січня 2013 р. № 51
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 28 березня 2011 р. № 325

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 28 березня 2011 р. № 325 «Про затвердження Порядку використання у 2012 році коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення у Міжнародній клініці відновного лікування заходів з реабілітації дітей, хворих на дитячий церебральний параліч» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 24, ст. 990; 2012 р., № 45, ст. 1755) такі зміни:
у назві та постановляючій частині постанови цифри «2012» замінити цифрами «2013»;
у назві та тексті Порядку, затвердженому зазначеною постановою, цифри «2012» замінити цифрами «2013».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

Грип пішов у люди

БУДЬМО НАПОГОТОВІ. Лікарі прогнозують можливу епідемію в лютому

Ліна ПАРТОЛЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Зимі абсолютно справедливо можна присвоїти титул «Найнебезпечніша пора року». Бо коли ще українці так активно звертаються по допомогу до лікарів із забиттями, переломами, переохолодженнями, застудами? І коли над головою поступово почала вичерпуватися проблема бурульок, нависла нова — грип і ГРВІ.

Попри те, що рівень захворюваності населення в межах норми, лікарі вважають, що епідемію варто очікувати з початком лютого. Крім того, зазначають, що цього року циркулюватиме знайомий пандемічний, котрого варто не так боятися, як двох нових: «Вікторію» і «Вісконсін». Про катастрофічність наслідків грипу «Вікторія» яскраво свідчить ситуація у США.

Згідно з даними прес-служби МОЗ, «загальні показники захворюваності на грип та ГРВІ не перевищили епідемічного порога в жодному регіоні України». За минулий тиждень, 21-27 січня, захворіло 188 270 осіб, з них 52,7% — діти. Що на 19,7% більше, ніж позаминулого тижня. Госпіталізували 7 225 осіб, з яких 73,5% — діти.

Лікарі традиційно закликають ставитися до свого здоров'я з відповідальністю. Зазначають, що цього року втішні показники щеплень. 322 624 особи вакцинувалися проти грипу, що є позитивним явищем в Україні, однак недостатньо високим порівняно з Європою. «Ситуація радує. Головне, розуміти, що щеплення — це не колективний імунітет, це імунітет індивідуальний. І зважаючи на активність громадян, сподіваємося, що рівня епідемії ми все-таки не досягнемо», — каже заступник на-

Фото з сайту admid.ru

Захворів — геть з офісу!

ДО РЕЧІ

У межах Києва зробити щеплення коштує:

- ✓ в державній установі — 80 гривень,
- ✓ у приватній — від 120 до 400 гривень.

чальника головного управління охорони здоров'я КМДА Алла Арешкович.

Попри те, що лікарні, за словами посадовців галузі, готові до епідемії, долю краще не випробовувати і берегтися. Все складне насправді просте: для того, щоб не наражатися на небезпеку, варто уникати скупчень людей, регулярно мити руки, особливо після транспорту, користуватися одноразовими масками за потреби (наприклад, під час догляду за вже хворим), використовувати одноразові паперові серветки і рушники, повноцінно харчуватися і відпочивати.

Для підвищення імунітету і профілактики грипу й ГРВІ лікарі рекомендують вживати цибулю, часник, квашену капусту, малиновий та калиновий чаї. Особливо це має зна-

чення для дітей до п'яти років, вагітних жінок, людей віком від 65 років, тих, хто має надмірну вагу і хто загалом має ослаблене здоров'я. Ці групи населення в зоні ризику. Крім них, учителі, продавці, водії громадського транспорту — всі, хто працює в багатолюдних місцях. Однак варто зазначити, що народні засоби не дієві, коли людина уже хвора, вони можуть

лише пом'якшити симптоми.

Якщо вберегтися не вдалося, підвищилася температура, з'явився біль у горлі, кашель, нежить, варто відкласти всі справи і викликати лікаря додому. Лише лікар здатен відрізнити грип, ГРВІ від застуди чи інших захворювань. Зверніть увагу: грип — це вірусне захворювання, яке може мати тяжкі наслідки і ймовірність смерті.

ЦЕ ЦІКАВО

Чоловіки страждають від грипу і ГРВІ більше, ніж жінки

Це з'ясувала невролог Даремського університету (м. Дарем, Англія) Аманда Елісон. Як виявилось, секрет криється у... головному мозку. А саме в тій зоні, яка врівноважує різні механізми організму, в тому числі й температуру тіла. Про це пише The Telegraph.

Ідеться про зону преоптичних ядер, які в дитинстві і у хлопчиків, і в дівчаток однакового розміру. Однак під час статевого дозрівання у хлопчиків під впливом тестостерону ядра збільшуються, а внаслідок цього температурні рецептори — також. Завдяки ним організм підвищує температуру тіла і намагається позбутися інфекції. Власне, через це чоловік і страждає більше, оскільки задіяна більша площа головного мозку.

Тож лікар Елісон вважає, що чоловіки справді почуватимуться дуже погано і не перебільшують свого реального стану під час грипу чи ГРВІ.

Ще одне село з газом

ІНФРАСТРУКТУРА. Через сім років після розробки проекту в селі Квітневе на Миколаївщині запалав блакитний вогник

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

Радісна подія сталася в селі Квітневе Жовтневого району — його підключили до газової мережі. Газ прийшов у домівки 380 сімей сільських трудівників. Щоб зробити можливим це свято, ТОВ виробничо-комерційна фірма «Газводмонтаж» побудувало 7,562 кілометра підводного газопроводу. Всього на ці роботи було використано майже один мільйон 900 тисяч гривень державних коштів.

Розвідний газопровід по селу протяжністю близько

п'яти кілометрів і вартість 497 тисяч гривень селяни будували за власні кошти. Для цього вони створили кооператив «Квіточка», який уклав угоду із ПАТ «Миколаївгаз» на будівництво розвідних мереж до будинків.

Газифікація Жовтневого району, як і інших районів області, продовжується в рамках програми газифікації Миколаївської області та соціальних ініціатив Президента Віктора Януковича. Проект газифікації села Квітневе Первомайської селищної ради був розроблений ще 2006 року. Але через не-

стачу коштів його не змогли реалізувати. За словами першого заступника голови Жовтневої райдержадміністрації Віталія Тарабріна, тільки завдяки позиції нинішньої обласної влади газ нарешті прийшов до села. «У 2011-му, — продовжує Віталій Євгенович, — було дано доручення всім головам райдержадміністрацій підняти з архівів готові проекти, скорегувати їх, отримати висновки експертизи і після цього готуватися до початку газифікації. Всього в районі без газу залишалось лише сім сіл».

В урочистостях узяв участь голова облдержадміністрації Микола Круглов, який привітав селян з довгоочікуваною подією і нагородив почесними грамотами тих, хто зробив найвагоміший внесок у розв'язання проблеми газифікації села Квітневе. Голова облдержадміністрації наголосив на тому, що в обласному бюджеті на 2013 рік на газифікацію населених пунктів передбачено 130 мільйонів гривень (торік було 120 мільйонів). Такі темпи дадуть змогу вже до 2015 року розв'язати на Миколаївщині основні проблеми газифікації.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Музей хліборобства тільки кошти з'їдає?

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО. Унікальний заклад на Черкащині припинили фінансувати

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Торік «УК» уже звертався до теми виживання в Тальному на Черкащині музею історії хліборобства. Саме виживання, адже один із небагатьох закладів культурно-історичної спадщини України, де експонують унікальні пам'ятки трипільської культури, виявлені в ході багаторічних досліджень на землях району, нині просто животіє.

Тривалий час музей містився на першому поверсі колишнього палацу графа Шувалова, який тальнівці зуміли вберегти у руйнівні революційні роки. Вистояла ця велична споруда, визнана архітектурною пам'яткою державного значення, і в період Другої світової війни.

Усі біди палацу, як і музею, розпочалися сім років тому, коли тут стартувала реконструкція, передбачена горезвісною обласною програмою «Золота підкова Черкащини», за якою йшло більше галасу, ніж діла. Через заплановані роботи, значну частину яких, до речі, не виконано й

донині, музей з палацу виселили, розмістивши експонати тимчасово, як було сказано тоді, в кількох цехах колишньої районної друкарні.

Торік для музею виділили занедбане приміщення колишнього клубу місцевого цукрозаводу. Щоб надати йому належного вигляду та розмістити тут музей, потрібно було не менше п'яти мільйонів гривень. Грошей же таких, як повідомив голова Тальнівської райдержадміністрації Микола Бардадим, у бюджеті не знайшлося.

А цього року й зовсім фінансування урізали. Навіть ті 42 тисячі гривень, які були заплановані нібито на ремонт приміщення й облаштування експозиції, передали реабілітаційному центру.

Виділених же для музею на сесії районної ради 56,7 тисячі гривень вистачить тільки на два місяці його існування, а всі штатні працівники закладу, зауважує його директор Вадим Мицик, змушені будуть розрахуватися вже в лютому-березні. Та й директор він тепер уже, можна вважати, колишній, адже

Нині численні експонати туляться у старих напівтемних приміщеннях

подав заяву на звільнення. Тим часом у місцевих керівників власні міркування.

— Немає грошей у бюджеті, — розводить руками Микола Бардадим. — Музей і так уже сім років мало що робить, тільки кошти з'їдає. Сім штатних працівників треба ж за щось утримувати!

— То ви вирішили музей закрити?

— Ні, не закриватимемо. Просто тимчасово припиняємо фінансування. Підберемо нового молодого директора. До слова, вже й кандидатура є. Та й іншим пенсіонерам треба поступитися місцем молодшим.

— А як же з приміщенням?

— Та думатимемо, шукатимемо.

Що ж, перебуваючи й далі в режимі животіння, музей, як каже Вадим Мицик, який його свого часу й створював, може й зовсім розвалитися. Спробував він, було, пороги начальників оббивати, адже обіцяли колись підтримку, належне примі-

щення, але не йдуть чомусь на жодні контакти.

А музей і справді унікальний, та не дають йому розвернутися в Тальному. Нині численні експонати, зібрані місцевими ентузіастами, туляться у старих напівтемних приміщеннях. Серед тих експонатів — знаряддя хліборобства стародавніх поселенців, домашнє начиння і навіть зерно, вік якого — шість тисяч років. Серед пам'яток старовини й мідна козацька кварта XVI сторіччя, речі часів Київської Русі, римська та грецька кераміка.

Із часу заснування закладу, а було це 1986 року, як розповів Вадим Мицик, тут побували десятки тисяч відвідувачів не тільки з Черкащини, а й з усієї України та близького зарубіжжя. Захоплені відгуки про зібрані експонати, на жаль, залишилися в минулому.

Хліб, кажуть у народі, — міра совісті й людяності. Хочеться вірити, що музей хліба перестане бути пасинком у місцевих можновладців. Адже як ще раз підтвердив голова райдержадміністрації Микола Бардадим, «зовсім його не закриємо, це тільки тимчасово».

На зміну недовірі прийшло визнання

ЗНАЙ НАШИХ! Українська Вікіпедія, якій днями виповнилося 9 років, посідає друге місце в світі за кількістю статей на одну особу

Тетяна МОІСЕСВА,
«Урядовий кур'єр»

30 січня 2004 року киянин, перебуваючи в Японії, поклав початок створенню української Вікіпедії. Стаття «Атом» мала 714 знаків та складалася з двох речень. Нині її розмір — 55 тисяч знаків, вона має статус «доброї», містить дев'ять ілюстрацій і майже п'ять сотень редагувань.

Автор «Атома» не зупинився на досягнутому і навздогін написав «Мільярд», «Ядро», «Мільйон», «Хімія», «Діаметр» та «Метр», а інший користувач — дописи «Біологія» й «Земля». Наступного дня ці два піонери української Вікіпедії, що зареєструвалися під іменами «Yuri Koval» та «Ivan», почали редагувати статті одне одного. З цього почалася наша вільна енциклопедія.

Вона налічує майже 427 тисяч статей, посідаючи за їх кількістю 14-те місце в світі. «Після Історії міст та сіл України» це найбільший колективний твір, створений українською мовою, — каже виконавчий директор ГО «Вікімедіа Україна» Юрій Пероганич. Крім того, це найбільша в історії людства енциклопедія українською мовою (для порівняння: УРЕ налічує 46 тисяч статей). Як ість україномовних дописів найвища, особливо зважаючи на те, що, до прикладу, в'єтнамська Вікіпедія створена автоматичними програмами-ботами.

«Чому наш проект можна вважати успішним? — веде далі Юрій Пероганич. — Є поняття пасіонарності, введене Львом Гумільовим, — здатність людини до активних

дій. Якщо міряти показниками Вікіпедії, то за пасіонарністю україномовне населення є другим у світі після каталонського: у них найбільше число статей, створених на одну особу, ми ж за цим чинником — на другому місці в світі».

Як відомо, статті у Вікіпедії може редагувати кожен. Звичайно, для цього треба мати принаймні навички грамотності та доступ до Інтернету.

«Використання Вікіпедії в професійній діяльності, в навчальному процесі — це фантастичні можливості, набагато динамічніші, ніж, приміром, може запропонувати книжка, — каже академік НАН України Віктор Грінченко. — Адже книжка — це монотекст, у кращому разі — картинка. Водночас стаття у Вікіпедії може бути мультимедійною, що робить процес навчання ефективнішим і приємнішим. Гадаю, та робота, що ведеться нині над українською Вікіпедією, має ще один важливий момент. Це елемент об'єднання, адже навіть не виходячи з дому ви можете відчувати себе творчим елементом у створенні та підтримці української культури».

«ВІКІ» В ЦИФРАХ

- ✓ 426 900 статей (станом на 30 січня 2013 року)
- ✓ Близько 140 нових статей щодня
- ✓ 1 300 000 сторінок
- ✓ 2200 зареєстрованих користувачів
- ✓ 26 адміністраторів
- ✓ Близько 200 редакторів, що мають право надавати статус «Перевірено»
- ✓ 29 переглядів щосекунди, 2,5 мільйона — щодня, 75 мільйонів — щомісяця (19-те місце в світі)

Три роки тому з'явилася громадська організація «Вікімедіа Україна», мета якої — розвивати спільноту редакторів, проводячи семінари, тренінги та конференції тощо. Серед задумів — проект «БоГеМА» (співпраця з бібліотеками, галереями, музеями, архівами).

«Мало любити Україну до глибини свого серця. Треба — ще й до глибини своєї кишені», — казав знайомий український меценат Євген Чикаленко. На жаль, фінансову підтримку «Вікімедіа Україна» одержує переважно від міжнародної спільноти, зокрема від значно багатших «Вікімедії Польща» та «Вікімедії Франція». Фінансування з боку українських меценатів — випадки одиничні: серед них, зокрема, пожертва від Фонду Богдана Гаврилишина, Асоціації благодійників України та окремих людей.

«Цього року вперше мав місце випадок державної підтримки: Інститут історії України надав дозвіл на використання опублікованої в Інтернеті Енциклопедії історії України, що містить близько 7 тисяч статей», — констатує Юрій Пероганич. Підтримують нашу Вікіпедію й деякі громадські організації, зокрема Академія наук вищої школи.

Одна з головних проблем, що стримують розвиток україномовної Вікіпедії, — державна політика, спрямована на звуження сфери використання української мови. Зокрема, в нас лише половина всіх правок Вікіпедії — правки української енциклопедії.

Для порівняння: в Росії — 90,8% правок стосуються саме російської Вікіпедії. В Польщі цей показник становить 86%.

ТОЧКА ЗОРУ

За якісними показниками — серед найкращих

Максим СТРИХА,
віце-президент
Академії наук
вищої школи
України:

— У своєму ставленні до Вікіпедії я пройшов ті ж самі етапи, як і багато моїх колег. Років шість тому це була недовіра — мовляв, чи може бути джерелом певних нормативних знань енциклопедія, котру може правити будь-хто. Але життя розвивається настільки швидко, що сьогодні, приміром, спотворення, внесені до англійської Вікіпедії, живе буквально лічені хвилини.

Українська Вікіпедія за останні три роки зробила колосальний прорив. 2010 року її стан був незрівнянно гірший, ніж нині. Хоч за числом статей ми справді не пасли задніх, а за розробленістю цільних статей не дуже відставали від російської чи англійської енциклопедії на сьогодні. Кращі статті з української Вікіпедії — той самий «Атом», «Квантова механіка» чи приміром, розвідки про оперне мистецтво — не поступаються найліпшим друкованим джерелам. Отже, українська Вікіпедія не лише за кількісними, а й за якісними показниками — серед кращих у світі.

Я тішуся, що Академія наук вищої школи до цього долучила-

ся. Зокрема й тому, що її члени, професори з усіх галузей знань, намагаються спонукати своїх студентів писати замість рефератів статті до Вікіпедії, та й самі правлять актуальні дописи.

Чому це важлива Вікіпедія? На жаль, останні роки були для нас роками поразок, причому дуже тяжких. Тож ми гостро потребуємо історії успіху, й українська Вікіпедія — це той самий його приклад. Попри всі складнощі вона демонструє величезну динаміку та науковий потенціал. Навіть усупереч тому, що суспільство свідомо налаштоване не на цю енциклопедію: скажімо, навіть із моїми українськими налаштуваннями Google дуже часто цей пошуковик «виплює» спершу посилання на російську Вікіпедію. Й багато хто, не бачачи особливості різниці, орієнтується на це посилання.

Далекий від думки, що ставлення держави до Вікіпедії найближчим часом поліпшиться. Хоч ставлення окремих державних інституцій, наукових переводів, — напевно, що так. Я один з тих, хто розробляє концепцію Великої Української Енциклопедії. Це буде перша концепція, що врахує існування Вікіпедії, й, очевидно, від початку вона буде розрахована на розміщення у Вікіпедії на умовах відкритої ліцензії. Принаймні я на це сподіваюся.

НЕРУХОМІСТЬ

Нові помешкання: подорожчання не буде

ПРОГНОЗ. У 2012-му будівельні компанії зводили переважно економжитло, така тенденція триватиме і цього року

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

Рік, що минув, став багато в чому для будівельної галузі переломним. Принаймні так можна сказати про чималі зміни в законодавчій базі, яка регулює цю сферу.

Так, на початку 2012 року набрав сили дуже важливий закон №4220 з довгою назвою — «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України відносно посилення відповідальності та удосконалення державного регулювання у сфері містобудівної діяльності». Цим документом автоматично внесено зміни до 18 законів України. Так, значно посилюється відповідальність посадових осіб та керівників будівельних компаній за недотримання екологічних норм під час проектування, будівництва та реконструкції об'єктів; за порушення вимог законодавства, будівельних норм, державних стандартів та правил, виконання робіт без повідомлення про їх початок, експлуатацію будівель без дозволу тощо.

Чи розв'язує жорсткість проблему?

У першу чергу закон ударив по «кишенях» юридичних і фізичних осіб — розміри штрафів, які сплачують нині порушники, чималі (від 50 до 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян залежно від складаності).

Нововведення справді є непоганим інструментом стримування девелоперсько-будівельного бізнесу, окремих фізичних та юридичних осіб від масових порушень у цій сфері. Проте чимало експертів упевнені, що ці жорсткі правила загалом так і не розв'язуватимуть проблем. Один із експертів ринку, який побажав залишитися невідомим, зазначив кореспонденту «УК», що на сьогодні до 40% усіх будівельних робіт на початкових етапах не мають технічних завдань і дозвільних документів.

«Лише через певний час уже ближче, як кажуть, до кінця робіт компанії або юрособи приводять усе до рамок законів. Я знаю один з об'єктів, який побудовано в центрі столиці і до нього підключено всі інженерні комунікації (його введено в експлуатацію), що зводився без відповідної документації. Тобто незаконно. Так, великі штрафи — це добре. Але якщо можна, як кажуть, заплатити «особистий» мен-

ший штраф посадовцю, то і питання вирішиться «бездозвільно», — упевнений експерт.

Важливі норми, які стали чинними у жовтні 2012 року, розробило в свою чергу Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства (Мінрегіонбуд). Так, стали діяти нормативи з розробки докладних планів для цілей містобудування. Ці документи стосуються також і оформлення прав на землю. Так, починаючи з цього року землі комунальної або державної власності не можуть бути відведені в оренду або власність, якщо бракує детального плану.

Послаблення може зіграти злий жафт

Торік також було ухвалено низку змін до Закону України «Про внесення змін до Законів України «Про архітектурну діяльність» та «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» (щодо ліцензування господарської діяльності в будівництві)». Згідно з ним значно звужується сфера застосування ліцензування різних видів проектування, розробки містобудівної документації та будівництва в цілому. Документом регламентовано, що така ліцензія потрібна для виконання вищезгаданих робіт лише для об'єктів 4 та 5 категорії складності. Для всіх інших — тобто 1-3 категорій — такого не потрібно.

Попри те, що автори цього документа і справді хотіли послабити бюрократичні процедури для забудовників, ці зміни різко розкриливувала архітектурна спільнота. Так, як вважає лауреат Державної премії України з архітектури, один із керівників Співки архітекторів України Георгій

Елітні помешкання користуються незначним попитом

Духовичний, наразі займатися будівництвом об'єктів 1—3 категорії складності можуть абсолютно всі фахівці, які мають той чи інший стосунок до ринку. «А це неприпустимо. Приміром, коли зараз надається право керувати зведенням п'ятиповерхового будинку ландшафтному дизайнеру чи реставратору. Тому ми домагатимемося диференціації в цьому питанні», — вважає він.

Втім, поки практика дії цього закону не набула широкого застосування, говорити як про великі

позитиви, так і негативи від його дії передчасно.

«Бал» чималих знижок

Що стосується самого житлового будівництва, то воно, як кажуть, нарешті повернулося обличчям до середнього класу. Канули в Лету часи, коли девелопери та будівельники планували та зводили житло, в основному орієнтуючись на бізнес-клас та еліту. Бо вже грошей на купівлю астрономічно дорогих квартир і будинків у багатих людей поменша-

Фото Володимира ЗАЙКИ

ло, та й за роки докризового «буму цін» вони прикупили і собі, і дітям, і онукам.

Але, за словами експерта компанії «Олімп-Консалтинг» Андрія Гусельникова, середній клас здебільшого ще не може дозволити собі придбання бодай «економного» житла. «У країні, де середня заробітна плата у багатьох містах не перевищує 3 тисяч гривень, основними покупцями квартир виступають представники малого та середнього бізнесу. Причому основна частина попиту якраз спрямована на однокімнатні помешкання», — вважає він.

Утім, попри це самі будівельники констатують зростання цін на первинному ринку в 2012 році. Так, за словами президента групи компаній «Герц» Олександра Ротова, у Києві ціни на нові помешкання зросли протягом року від 1 до 10% залежно від району, Харків продемонстрував зростання на 3%, Одеса — на 1%. Показники незначні, проте, враховуючи, що зараз чимало будівельних компаній відчують великі проблеми з продажем свого вже відбудованого житла (яке часто планувалося та розпочинало зводитися ще до кризи), їхні керівники пропонують покупцям чималі знижки.

Наприклад, як з'ясував кореспондент «УК», керівництво відділу продажу столичного будівельного комплексу «Паркове місто» пропонує всім бажаючим 10-відсоткові знижки. За умови купівлі однокімнатної квартири площею 50 кв. м це чимало — 67 тисяч гривень (без знижки житло коштувало б 737 тис. грн). Звісно, що ці помешкання не відносяться до економкласу (1 кв. м коштує 13,4 тисяч гривень).

Хоча сказати (принаймні по столиці), що все житло, яке зводиться нині, продається з потугами, було б неправильно. Приміром, квартири від державних та комунальних забудовників, які зводять насправді «економ»-варіанти, і крім низьких цін (від 7 до 10 тисяч гривень за кв. м) і без сплати відсотків за позику до здачі будинку, мають чималий попит.

Іноземцям ринок не цікавий

Узагалі, чи існують передумови для падіння цін на житло і чи можна поступово вийти на 500 доларів за квадратний метр, про що неодноразово говорилося ще в

2010 році? Правда, тоді начебто саме такими цінами українських покупців збиралися здивувати іноземні забудовники, які мали неабияке бажання вийти на наш ринок.

Звісно, що вітчизняні забудовники називають цю цифру нереальною. Приміром, Олександр Ротов зазначає, що за шаленого рівня корупції, з якою стикаються компанії сьогодні, дорогими земельними ділянками та будівельними матеріалами казати про зменшення вартості житла не доводиться.

Заступник директора девелоперської компанії Build & Live Development Олена Распутна вважає, що іноземним забудовникам не цікавий український ринок житла. «До кризи ми дуже плідно співпрацювали з однією іспанською компанією, яка збиралася вкладати кошти в проекти. Перемовини вже вийшли на стадію обговорення, проте так нічого і не відбулося. Тепер узагалі вони нашу країну не розглядають як інвестиційного партнера», — додає вона.

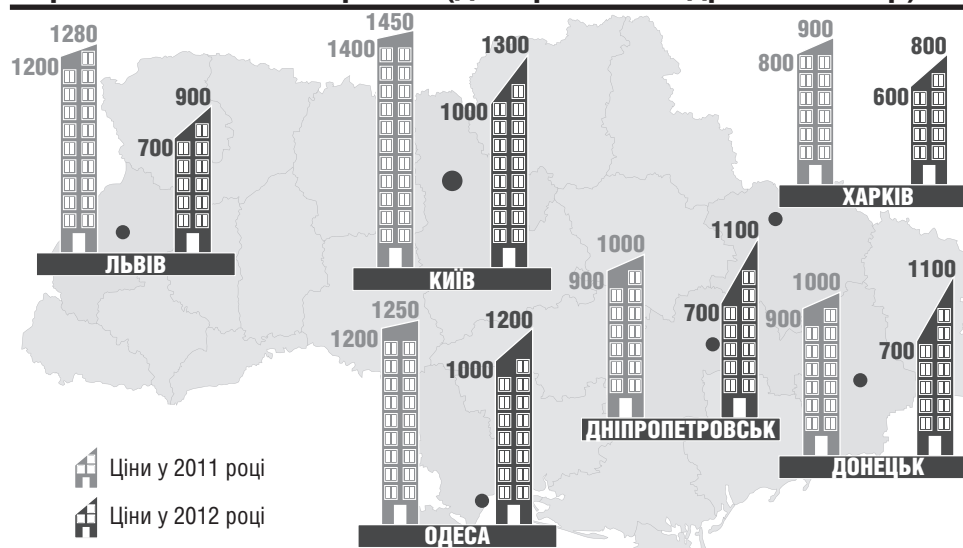
Слід зазначити, що подібний досвід має і сусідній Росія. Так, закордонні девелопери не особливо і прагнуть вкладати кошти саме в житлове будівництво, віддаючи перевагу комерційному.

Як пояснюють російські експерти, більша частина привабливих територій для забудови міститься за межами найбільш цікавих мегаполісів — Москви та Санкт-Петербурга. А вкладати кошти у розвиток будівництва в регіонах іноземці бажання не мають. Відраджує, звісно, закордонних будівельників і непрозорість російського законодавства та технічні норми, які відрізняються від європейських. І це, звісно, тішить девелоперів нашого сусіда — вони не бояться конкуренції і, можливо, це є однією з головних передумов утримання високих цін на житло у Російській Федерації і у нас, в Україні.

Таким чином, чекати на вихід закордонних будкомпаній і в 2013 році у сегмент житлового будівництва не доводиться.

А тому будівельники спокійно прогнозують ціни на нове житло цього року. Так, за словами пана Ротова, протягом року вартість первинних помешкань перебуватиме практично на рівні цін 2012 року (див. Табл. — Авт.) Правда, можливо деяке незначне збільшення вартості найбільш популярного житла у сегментах економ- та бізнес-класу.

Ціни на первинне житло економкласу у найбільших містах України в 2011–2012 роках (доларів за квадратний метр)

Джерело: дослідження «УК»

МІСЦЕВА ВЛАДА

Рецепт відродження Мазівки

АДРЕСА ДОСВІДУ. 25 років тому на цьому хуторі залишилося близько десятка пенсіонерів. Нині тут проживають понад 470 селян, середній вік яких 38 років

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Феномен на прізвище Царенко

Щоб збагнути мазівський феномен, варто повернутися у середину 1980-х, коли над селом не просто зависнув, а вже падав зловісний дамоклів меч. Тут залишилося близько десяти жителів, і ті з острахом чекали повного занепаду маленького бригадного господарства — філіалу колективного господарства із красномовною назвою «Заповіти Ілліча».

Друге народження Мазівки його жителі пов'язують з ентузіастом-подвижником Олександром Царенком, який кинув виклик обставинам. 1986 року за його ініціативи тут створили окреме господарство, назвавши його зрозуміліше і милозвучніше: «Мир». Протягом п'яти років, що

він зумів утримати непросте керівне кермо), а згодом господарство очолив Євген Владимиров — він і сьогодні головує в ПАТ «Мир». Усі вони виявилися тямущими господарями, завдяки чому Мазівка не тільки трималася, а й розвивалася.

«Дружба народів — не просто слова...»

Так свого часу писав класик української літератури. Його рацію нині підтвердить кожен, хто живе в цьому селі. Лише уявіть: поряд живуть представники 14 національностей. І жодних проблем, непорозумінь. Українці, росіяни, німці, білоруси, узбеки, таджики, казахи — всі знаходять спільну мову, звісно, державну, українську.

Від обласного центру до цього села, що в Путивльському районі, неблизький шлях — 114 кілометрів. У 133 тутешніх дворах мешкають 473 селян. Працюють навчально-виховний комплекс, амбулаторія, міні-пекарня, стадіон, відділення зв'язку, два магазини, будинок культури, сільськогосподарське ПАТ «Мир». Будинки газифіковані, водопостачання централізоване.

Із траси, що веде зі стародавнього Путивля до гетьманського Глухова, дорогу до села підкаже постамент із бойовим танком, а перед ним — дорожній вказівник до Мазівки. Щодо першого, то машина часів Великої Вітчизняної війни нагадує нащадкам про героїчне минуле краю і передусім про партизанів-ковпаківців.

А ось таблички з назвою глибинного поліського села могло б і не бути. Принаймні, на початку 80-х років минулого століття хутірці зарахували до розряду неперспективних і на ньому, по суті, поставили демографічний хрест.

Однак, як з'ясувалося за кілька років, трохи поспішили. Чи то така вже доля судилася Мазівці, чи то їй просто пощастило на справжніх ентузіастів — організаторів сільськогосподарського виробництва, та невдовзі хутір постав із попелу забуття, майже як Фенікс. Постав для того, щоб через 25 років заявити про себе як про молоду і перспективну громаду.

Краще ви до нас

Представники старшого покоління пам'ятають пісенний шлягер 1980-х, у якому співалося про безадресність країни, в якій ми жили раніше. Веселий герой пісеньки радісно зізнавався, що не має ні вулиці, ні номера будинку, в якому мешкає, оскільки всюди чувається як удома: були б робота і весела компанія.

Романтична гіперболізація відіграла свою виховну роль, та суцільних безхатченків, на щастя, не встигла виховати. Як розповідає сьогодні Мазівський сільський голова Олександр Кузнецов, свого часу, рівно чверть століття тому, на далекому Уралі він почув про українську Мазівку і погодився переїхати зі Свердловська (нині Єкатеринбург). Продав квартиру, запакував і відправив багажем речі й разом з сім'єю рушив у невідомість.

Як проходило становлення молодого агронома та дружини-бухгалтера, — окрема сторінка в біографії родини. На якомусь етапі вона, сторінка, могла увірватися, але, на щастя, все владналося. Через шість років після переїзду одностельці обрали Олександра Івановича сільським головою — на цій посаді він працював два скликання. Залишалося кілька років перерви. А позаторік знову ввійшов у ту саму воду.

Утім, сім'я Кузнецових — лише одна з більш як сотні, для яких Мазівка стала другою батьківщиною.

Три покоління сім'ї Федорцових: Ніна Лаврентівна, донька Ольга, онуки Павло і Поліна

такі неймовірно для тієї доби, тут постала сотня(!) новеньких цегляних будинків.

Ось тоді і кинули клич: «Чекаємо на завзятих, беручих до роботи спеціалістів, натомість пропонуємо омріяне багатьма молодими сім'ями власне житло!» А на підтвердження серйозності намірів восени того самого року... офіційно відкрили село.

І очі такі знайшлися. У сільську глибинку потягнулися новосели з Казахстану, Білорусі, Таджикистану, Узбекистану,

Як завважила директор місцевого навчально-виховного комплексу Наталія Кривобок, коли б хтось послухав, як спілкуються українською її підопічні, як дітлахи декламують вірші Тараса Шевченка чи Лесі Українки, то навіть і не подумав би про їхню національну коріння.

Наталія Володимирівна щиро тішиться, що нині в школі навчаються 99 дітей, 32 з яких відвідують дошкільну групу «Казка». З початку року народилося восьмеро немовлят. А це означає, що за шість років вони стануть

потурбуватися і про їхнє дозвілля.

Схоже, моральний клімат у цьому селі також має свої виміри. Протягом останніх двох років тут зіграли десяток весіль, і жодна сім'я не розпалася. Взаємоповага серед дорослих, шанобливе ставлення до батьків, відповідальність у вихованні дітей стали неписаним правилом і нормою.

За чверть століття перші поселенці стали старшими, мудрішими. Дехто навіть вже й на пенсію заробив, та роботу залишати не збирається, сказати б, залишається у трудовому строю. Натомість підрастає друге покоління. Як, наприклад, у Миколи Штейна — німця за національністю, в сім'ї якого місяць тому народився хлопчик Ян. Сьогодні він наймолодший у дружній сільській громаді.

До речі, якщо в більшості сільських населених пунктів на одного працюючого припадає два і більше пенсіонерів, то в Мазівці — навпаки. Обнадійливе співвідношення. До того ж, тут пенсіонери не глибокого похилого віку, а відносно молоді — від 60 до 70 років. Утім, Петрові Пилеву вже 87. Він із «могікан» — у середині 1980-х був серед тих, хто животів на забутому хуторці.

Не по горілці, а на свято

Сільським приватним баром тепер нікого не здивуєш, здебільшого це звичайнісінькі пивнички, що лише додають негативного колориту місцевим громадам та клопоту правоохоронцям.

У Мазівці перший такий заклад ще наприкінці 80-х років минулого сторіччя організував у приміщенні колишньої котельні інженер Яків Дворник. І хоч він уже давно на пенсії, а власник змінився, цей торговельно-розважальний заклад із тією самою назвою діє й нині.

«У Якова» місцева молодь збирається передусім для дружнього спілкування, тут проходять урочистості з нагоди днів народження, професійних свят, одне слово, йдеться про такий собі сільський міні-ресторан. Помірні ціни, смачні страви, ввічливе обслуговування, як і повинно бути в громаді, де всі свої, чудово знають одне одного.

Та, як мовиться, не баром єдиним живуть селяни. Побувавши в Будинку культури на концерті «Мое село — окраса України», впевнилися: більш як двогодинна програма — лише маленька частинка самодіяльного мистецького «айсберга», майстерно оздобленого національно різнобарвним колоритом.

Працюють дві бібліотеки, в яких налічується майже 16 тисяч примірників книжок. Передплачують і два десятки найменувань періодичних видань, серед яких «Урядовий кур'єр», літературно-художній журнали, відомчі газети тощо.

А недавно на базі місцевого навчально-виховного комплексу пройшов усеукраїнський(!) турнір тенісистів, у якому взяли участь 19 команд з різних областей і міст. Тут є європейські тенісні столи, які привіз із Мюнхена і подарував односельцям колишній випускник сільської школи Юрій Головачов. Тож недарма Федерація тенісу України і зупинила вибір на цьому селі.

Отже, якщо той, хто побував у Мазівці на початку 1980-х, побачив сьогоднішню днину села, нізащо не впізнав би колишнього непривабливого хутора. А коли так, то, за давньою прикметою, бути і надалі їй багатою — людьми, дитячими дзвінками голосами, радістю і перспективою.

Фото Володимира КОВАЛЕНКА

КУЛЬТУРА

Товариство моє,
будуймо храм допоки віримо

ПОВЕРНЕННЯ. Творчість Павла Дворського полонить і через роки

Людмила ЯНОВСЬКА,
«Урядовий кур'єр»

З-поміж інших немовлят матері впізнають донечок і синочків у пологових будинках навіть за плачем.

Із безлічі мелодій композитори виокремлюють власні, а їхні шанувальники — улюблені.

А якби так, як концерти, окремо записували на платівки та диски оплески глядачів у залах, — чи змогли б музиканти і вокалісти розрізнити, які з тих овацій лунали тоді, коли викликали їх зі сцени своїм мистецтвом саме вони? І скільки часу тривають усі оплески, присвячені кожному з них, за творче життя — як сон уночі, наприклад, у їхньому житті звичайному?

Так сталося, що я ніколи не була фанатом відомого українського композитора і співака Павла Дворського: не тому, що не подобалася його творчість чи не шанувала її — просто ближче до серця опинилися інші артисти, так як до когось — він. Жодного разу не сиділа з-поміж його глядачів у концертних залах. Чула його виступи випадково, з проводового радіоприймача або з екрана телевізора.

Але ось трапилася нагода написати на шпальті «УК» слова, присвячені 60-річчю з дня народження пана Павла, який у нього сьогодні

ні, 1 лютого. І дивно: імена його пісень одразу почали злітатися до мене, наче птахи з далеких теплих країв, які чомусь надумали прибути до рідних гнізд серед зими. «Смерекова хата», «Стожари», «Мамині очі», «Чарівна горянка», «Батькова криниця»... Коли ж одягла навушники й почала мандрувати в них в Інтернеті, ловлячи у відеозаписах зустрічі з Павлом Дворським, програвлені у минулих роках, із похмурого сірого дня за вікном ніби війнуло в кімнату сонячним промінням, а його мелодії й голос торкнулися душі теплою хвилею чогось призабутого, але такого світлого, гарного, щемно близького душі. «Відлітають лелеки», «Відпливають кораблі» — то було колись і не зі мною: вони поверталися...

Дещо по-новому поверталася і в житті Павла Дворського, немов приспівом. Він був ще студентом музичного училища, коли познайомився на Чернівецькому телебаченні з тоді телережисером Левком Дутківським, автором лише кількох пісень для ансамблю «Смерічка», котрий і запросив співати в цьому колективі, що згодом став знаменитим. А через роки вже з уславленим маестро Левком Дутківським випало попрацювати два роки в

Павло Дворський: а ця троянда — моїм слухачам

Чернівецькій філармонії Павлові Дворському-молодшому. Котрий, до речі, навіть суджену свою знайшов за пісенною татовою підказкою: «Колись мій батько співав про гори Карпати, про вродливу гуцулочку. І я зустрів таку дівчину. Закохався в неї. І нині — найщасливіший на світі».

А Павло Дворський-старший зустрів у «Смерічці» найдорожчого друга — неповторного й незабутнього

го Назарія Яремчука. І на ранньому прикінці Назарової долі повернувся з найдовших своїх гастролей по США й Канаді на два тижні раніше: так встигнув на останню земну розмову з побратимом у творчості й по життю і був поруч, коли його душа відчалювала з білого світу до світу вічного.

Дивовижно: пісенний талант від батька успадкували діти і Павла, і Назарія. Назарій Яремчук став хрещеним батьком молодшого

сина Павла Дворського В'ячеслава. Батьківською опікою не обділяє нащадків Назарія Павло.

Попри всі сучасні неформати, через які дуже рідко почуєш і побачиш Павла Дворського на каналах радіо і телебачення, у композитора і співака немає дефіциту безпосереднього спілкування зі своїм глядачем на гастрольях і в Україні, і за кордоном.

Народний артист України Павло Дворський нині

вже не чернівчанин, а киянин. Я не бачила, який дім у столиці став його домівкою. Але знаю і відчуваю, в якому творчому обійсті мешкає його душа, що саджає нові й нові дерева в Саду пісень: там український дух, там пахне Україною! До якої він по-синівськи трепетний: «Горнись до тебе, Україно». Не забуває «Гетьманського заповіту». Звертається до Всевишнього: «Змилуйся, Боже»... Нагадує співвітчизникам: «Товариство моє», «Будуймо храм», «Допоки віримо»...

А його «Рідна мова» на слова Григорія Вієру проймає єство:

*«Одною мовою одвік
всі люди плачуть.
Одною мовою сміється
всенський світ.
Та як любов і гнів улити
в спів гарячий?
Лиш рідна мова дасть
тобі на те одвіт.
Коли ж уже не плачеш ти
і не смієшся,
Оглухнув серцем,
не радієш, не болиш,
Тоді з землею наодинці
зостанешся,
Знов мовою одною,
рідною мовчиш...»*

Слухаючи пісні Павла Дворського, і радієш, і болиш, і мовчиш рідною мовою — українською.

Політ флейти

ДОСКОНАЛІСТЬ. Виконавська майстерність Юрія Шутка має магічний вплив на слухачів

Олександра ТИМОЩУК
для «Урядового кур'єра»

Видатний український флейтист, соліст Національної філармонії Юрій Шутко став першим і чи не єдиним в Україні музикантом, який не побоявся розпочати сольну кар'єру і вивести флейту з оркестрової ями на академічну сцену. Про його манеру виконання і вишукану майстерність написано чимало рецензій і статей. Адже звучання флейти Юрія Шутка вирізняється барвистістю, багатотою тембральною палітрою і різноманітністю нюансів.

Нині виконавець не лише збирає повні зали, а й займається дослідженням флейтового мистецтва і виводить талановиту зміну. Попри свою надзвичайну скромність та аскетизм у буденному житті, він — цікавий співрозмовник, з яким можна годинами говорити про мистецтво, історію музичного виконавства та, звісно, про чарівний інструмент — флейту.

Як з'ясувалося, всесвітньо визнані майстри грають переважно на золотих і рідше — на платинових

Золота флейта Юрія Шутка за тембром наближається до скрипки

флейтах, а оркестранти — на срібних. Чому так? Бо метри велику увагу приділяють саме красі й силі звучання, які цілком залежать від металу, з якого виготовлено інструмент. Що більша його цільність, то багатша темброва палітра. Золота флейта має сильний звук і за тембром наближається до скрипки, а платинова нагадує людський голос. Такі особливості звучання мають магічний вплив на слухачів.

Щоб перекоонатися в цьому, варто почути гру Юрія Шутка. Незабаром в

українців буде така можливість, адже маестро 24 лютого на сцені Національної філармонії дає сольний концерт «Шедеври класичної музики (ретроспектива хітів від Й. С. Баха до М. Скорика)». Разом з одним із кращих українських піаністів, заслуженим артистом України, професором Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського Юрієм Котом він озвучить низку шедеврів світової класики.

Програма концерту підбрана таким чином, щоб слу-

ДОСЬЄ «УК»

Юрій ШУТКО. Народився 15 липня 1968 року у Словаччині. Музичну освіту здобув у Литовській та Київській державних консерваторіях. Соліст Національної філармонії України, лауреат перших премій численних міжнародних конкурсів, володар Гран-прі міжнародного конкурсу в Парижі, заслужений артист України, кандидат мистецтвознавства, доцент. Стажувався у Міжнародному університеті музичного мистецтва у Франції за програмою ЮНЕСКО. Видав три сольні альбоми.

хачі змогли насолодитися повнотою звучання цього прекрасного інструмента. В перекладі з італійської його назва flauto перекладається — подих, дух, душа, адже гра на ньому пов'язана із диханням, вдуванням повітря, завдяки яким народжуються чарівні звуки. Саме тому на початку концерту прозвучить безсмертне творіння Баха із сюїти № 3 «Повітря».

Зацікавити вибагливу публіку зможе і яскравий твір, який виконуватимуть в Україні вперше. Йдеться про Варіації на тему «Зелені рукави» невідомого автора XVI століття. Попри анонімність композитора, написання тексту балади часто приписують англійському королю Генріху VIII. Він нібито адресував ці вірші своїй

коханій Анні Болейн, яка стала його другою дружиною і першою королевою в історії Англії, котру привселюдно стратили за зраду. Більш відома в музичних колах країни п'єса з опери французького композитора-романтика Жюльє Массне «Таїс» під назвою «Медитація». Прообразом для її написання стала історія знатної куртизанки, яка під кінець свого життя вирішила прийти до Бога. Нині вона відома віруючим християнам як свята Таїсія Єгипетська. Саме роздумам цієї жінки про життя і її думкам про повернення до Бога й присвячений твір «Медитація».

Оплутана міфічною канвою й композиція французького композитора першої половини XX століття Альбера Русселя «Пан» із сюїти

«Гравці на флейті». Присвячена вона давньогрецькому богові Пану, який, за легендою Вергілія, став творцем першої флейти. А надихнуло його на це кохання до прекрасної німфи Сірінкс, яка була перетворена богинею Гесею на очерет. Невтішний Пан, сумуючи за втраченою коханою, змайстрував із нього сопілку, яка отримала назву флейти Пана. Вона й стала предком сучасного інструмента.

Це не всі твори, які прозвучать у виконанні флейтиста Юрія Шутка з піаністом Юрієм Котом. Серед шедеврів класичної музики можна буде також почути віртуозний «Політ джмеля» Миколи Римського-Корсакова, феєричний вальс з опери «Іван Сусанін» Михайла Глинки, запальний «Чардаш» Вікторіо Монті, просвітлену «Аве Марію» Франца Шуберта, відомі твори українських композиторів Мирослава Скорика і Станіслава Людкевича та багато іншого. Тож слухачі на концерті зможуть подумки подорожувати прекрасним світом німецької, французької, італійської, угорської, російської та української музики.

ФОТОРЕПОРТАЖ

Гурт «Грізлі» розібрав свиню на драбині

ПРАДАВНЄ. Фестиваль різників не є даниною моді на гастрономічні свята — це дійство вкорінене у давні звичаї угорців

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»
(фото автора)

І хоч свято має тривожну назву «поминки», насправді воно просякнуте радістю. Це день, коли в господі різали свиню, а на допомогу приходили сусіди й родичі. Увечері господарі накривали на стіл і починалися співи, танці, куштування.

У радянський час прадавня традиція забулася, але нині її взялися відроджувати в селі Геча, що на Закарпатті. Та так активно, що місцевий «Фестиваль різників» (угорською гентешів) позаторік визнано кращим серед усіх гастрономічних у краї.

— Наші поросята вигоєні на молоці, свині вигодовані на зерні й буряках, без жодних гормонів і біодобавок, — запевняють організатори.

Цього року їм повірили понад 3 тисячі гостей зі Львова, Києва, Кривого Рогу й навіть Криму та Одеси.

Господарі обгородили робочі місця кухарів дерев'яними парканами та солом'яними тюками, для торгівлі й частування спорудили окремі павільйони і розбили намети, становили столи й лавиці.

— Беруть участь 26 команд, з яких 19 — місцеві, 5 — з Угорщини і дві — із Сербії, — сказав власкору «УК» головний спонсор усіх гечанських фестивалів фермер Юрій Кноблох. Разом з дружиною Тімеєю він тішиться тим, що

— Пригощайтесь!

звів у селі торговельний павільйон, кімнати для журі й ветлікарів, налагодив освітлення та водогін. «Наступного року обіцяю й тверде покриття», — додав співрозмовник.

Хоч шкода було тих свиней, яких цьо-

— От скільки насмажив...

— А під фото напишу: побував на свинському фестивалі

го дня мали «пом'янути», але ще вдосвіта на полі біля стадіону гентеші взялися за ножі. Цю частину обійдемо увагою. Завважимо тільки, що справою честі професіонала вважається не завдати тварині довгих мук.

Тож уже невдовзі запалали пальники, якими обпалювали туші. Після зішкрібання шерсті та багаторазового обливання водою їх розбирали. Рекордсменом став Павло Бідзіля із села Бадалово — розібрав тушу за 8 хвилин 13 секунд.

Член бригади суддів, який приїхав з Угорщини, Тібор Герцег зауважив: «Ми вище цінуємо, коли тушу обпалюють соломою. Але ваші гентеші у більшості професіонали, видно, з дитинства вчать працювати зі свинями».

Після розбирання туш свиню обов'язково «поминають», перехили-

ючи чарку. Це подяка за сите життя. Адже м'ясо потім споживають іще довго, а натоплений смалець — аж до наступної свині. Дехто випиває навіть трохи гарячої крові, яка натекла зі свині. А вся вона піде на гурку-кров'янку.

Кухарі розігрівають велетенські сковорідки, про що повідомляє потрискання розігрітого смальцю. Слід устигнути зі свіжиною різникам до того часу, як із ножів буде змити кров.

Перші фестивалі гості з цікавістю придивляються, як шпильють шкварки, мелеться м'ясо для ковбас, готується розпарений рис і вариться печеня для гурки. Бо згодом зможуть скуштувати страви від тих кухарів, де, як здалося, готують найкраще.

Скажімо, привертає увагу вправністю команда Яноша Ердельї з Великої Бакти на Берегівщині. Осередок спілки зеленого туризму села Боржава на чолі з Валерією Гал частує гурками — звичайною і кров'яною, а також делікатесом зі смажених свинячих мізків.

А ось член угорської команди Іштван Куштош смажить м'ясо з цибулею, готує перкельт (шматки м'яса у підливці) та торошкапусто (свинина з капустою). «Страви із м'яса, яке ще парує, мають зовсім інший смак», — каже він.

Надвечір журі визнало «королем гентешів» фермерське господарство «Фенікс» із Бадалового на Берегівщині. Найрельснішим у дотриманні процедури «дісно-вагаш» (різання свині), а також збереженні угорських гастрономічних традицій визнано колектив із сербського міста Суботица. Найпопулярнішим на святі став колектив «Гурколондорок» з угорського міста Лакітелек. Його учасники «приправляли» кожну страву музикою власного виконання.

Визначено авторів найсмачніших страв, як і переможця у номінації «За аутентичне розбирання свині». Найдавніший методом — на драбині — її розібрав гурт «Грізлі» з села Мужієво.

Перші дві команди поїдуть на відпочинок у Грецію. Третью призрові дісталася нагорода від Берегівської районної спілки сільського зеленого туризму: тиждень у Карпатах.

Організатори стверджують: гості фесту спожили і розвезли по домівках м'яса і продуктів із 70 свинячих туш. Такого апетиту, а головне — достатку м'яса залишається бажати на весь рік не лише маленькому селу Геча, а усій Україні.

— Хоч надворі холодно, та біля прилавка гаряче

РЕЦЕПТ «ТОРОШКАПУСТО»

М'ясо щойно забитої свині нарізають на шматки, смажать у власному соку. Окремо тушкують квашену капусту. Довівши до напівготовності, компоненти змішують і тушкують разом. Окремо готують картопляне пюре із солодкою паприкою. Страву подають на фрештек (між сніданком і обідом), коли свиню вже розібрали. Нею закінчується перший етап процедур, обов'язкових для «свинорізання» по-угорському. Обов'язкове для вживання цієї страви сухе вино.

Зумів не лише приготувати, а й подати

КРАЄЗНАВСТВО

«Що в пам'яті малої батьківщини, тим і велика пророста»

Голова Національної спілки краєзнавців України
Олександр РЕСНТ

12 вересня 2011 року відійшов у вічність авторитетний історик і державний діяч, реаніматор і беззмінний керівник спілки дослідників рідного краю, академік, Герой України Петро Тимофійович Тронько. Він багато зробив для відновлення історичної пам'яті нашого народу. Це йому ми вдячні за створення унікального видання 1960 — 1980-х років — 26-томної «Історії міст і сіл Української РСР», за розробку і вже помітне втілення Державної програми «Реабілітовані історією», за те, що вже надбав «Звід пам'яток історії та культури України».

Але це далеко не все, чим славне ім'я видатного науковця-краєзнавця, поруч з яким зростав продовжувач його справи і нинішній очільник Національної спілки краєзнавців України, член-кореспондент НАН України Олександр Реснт. З ним і ведемо подальшу розмову про спадкоємність надбав Петра Тронька та новітні плани краєзнавців.

Олександр Петровичу, чим ще вистелив для дослідників дорогу в майбутнє Петро Тимофійович?

— Його спадщина надзвичайно масштабна і цінна для нас. Він — неперевершений літописець краєзнавчого руху. Чого варта, скажімо, лише одна його монографія про історичне краєзнавство на межі тисячоліть. А загалом у доробку Петра Тимофійовича понад 600 друкованих праць, серед яких 17 монографій.

Не треба забувати, що протягом 22 років він очолював правління Українського товариства охорони пам'яток історії та культури. З його подачі і під його керівництвом розгорнуто довгострокову програму відтворення видатних пам'яток України. Разом з письменником О. Гончаром та архітектором О. Силиним він підняв громадськість на масштабну роботу з повернення і збереження національних святинь. І сьогодні ми пишаємось величчю відбудованих Михайлівського Золотоверхого собору та Успенського собору Києво-Печерської лаври. Всеукраїнський фонд відтворення видатних пам'яток історико-архітектурної спадщини ім. О. Гончара, який він очолював, орієнтує і наші зусилля та плани на майбутнє.

Безперечно, особистість Петра Тронька, його приклад невтомної роботи — зразок для наслідування і заслуговує всілякого пошанування. — Так. Наша спілка нещодавно ухвалила рішення про краєзнавчу премію НСКУ імені академіка Тронька за вагомий внесок у справу вивчення, дослідження і популяризації історико-культурних і природних багатств рідного краю та щорічне відзначення нею кращих наших ентузіастів. Уперше це буде зроблено в липні нинішнього року. Президія правління НСКУ спільно з дирекцією Інституту історії України НАНУ розробили пропозиції до керівництва держави щодо присвоєння цієї премії Національному музею народної архітектури і побуту України в Пироговому, фундатором якого він був, створення меморіальних музеїв, виготовлення меморі-

альних дощок і присвоєння його імені вулицям у Києві й на малій батьківщині вченого — на Харківщині.

Пам'ять про Петра Тронька буде жити в продовженні тих масштабних справ, котрі він залишив нам, у подальшому розвитку його наукової школи, краєзнавчого руху України. Відновивши 1990 року нашу спілку, Петро Тимофійович накреслив і довгострокову Державну програму розвитку краєзнавства. Нещодавно закінчився її термін. З об'єктивних економічних причин не все вдалося виконати, тож сьогодні залишається актуальним продовження цієї справи. Продовження з визначенням нових пріоритетів. Програму розвитку краєзнавства на період до 2025 року вже розроблено, і тепер вона має бути схвалена та затверджена на державному рівні.

Отже, що буде пріоритетним у вашій роботі?

— Сьогоднішня виокремлює нагальну потребу у відродженні духовності, історичної пам'яті та національної культурної спадщини українців. Мета краєзнавця — розкрити історію свого міста чи села. Що в пам'яті малої батьківщини, тим і велика пророста. Отож і завдання нової програми — подальше узагальнення теоретичного і практичного досвіду в краєзнавстві, вдосконалення його науково-методологічних основ, поглиблення досліджень джерельної бази, розробка галузевих напрямів: історичного, природничого, географічного, етнографічного, культурно-мистецького, освітянського, пам'яткознавчого, музейницького, бібліотечного, туристичного та екологічного краєзнавства.

Тут і поширення краєзнавчої складової та зміцнення навчально-методичної бази краєзнавства у системі національної освіти, і популяризація краєзнавчих досліджень та залучення широких кіл громад-

ськості до збереження історико-культурної спадщини України.

У проекті програми першою значиться науково-дослідна робота. Що конкретно накреслено?

— Давно вже виношується ідея і пора нарешті започаткувати науково-дослідний інститут краєзнавства як науково-методичний та координаційний центр краєзнавчих досліджень в Україні. Нагальною є робота — як організаційна, так і науково-методична — з підготовки нового енциклопедичного видання «Історія міст і сіл України».

Чим це викликано?

— По-перше, зміною історичних пріоритетів. Набуття державності спонукає глибше глянути в свою історію, повніше представити в ній імена і події. А по-друге, значно актуальнішою стала історія повсякденності міст і сіл, коротше, їхня макросторія. В Україні понад 500 міст, яким виповнилося 300 і більше років. Деякі вже відсвяткували і тисячолітній ювілей. Так що пора поповнити знання про них. Інше актуальне питання — зниклі села. Починаючи із 1970-х років їх налічується понад 2000. Зберегти духовну пам'ять про них — завдання краєзнавців.

У нас багато роботи, накреслено і Державною програмою з підготовки багатотомної науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією». Започаткована ще 1992 року, ця програма покликана увічнити пам'ять репресованих громадян, які постраждали від тоталітарного режиму. У всіх областях діють науково-редакційні відділи, що вже підготували понад 720 тисяч карток з архівно-кримінальних справ архіву СБУ. Вже видано 80 томів цієї серії.

Ще один стратегічний напрям нашої діяльності — пам'яткоохоронна робота. Краєзнавці України беруть активну участь у реалізації масштабного проекту «Звід пам'яток історії та культури України». Йдеться про пам'ятки архітектури, археології, науки і техніки, історії, пам'ятні місця, пов'язані з історичними подіями, монументальні пам'ятники. В Україні понад 130 тисяч пам'яток історії і культури, які перебувають під охороною держави. Зміна історичних реалій активізувала дослідницьку роботу з виявлення нових пам'яток, уточнення даних про існуючі. Вже ви-

ДОСЬЄ «УК»

Олександр РЕСНТ. Народився 1949 року в с. Дяківці Літинського району на Вінничині. Закінчив Київський державний педінститут ім. О.М. Горького. Заступник директора Інституту історії України НАН України, доктор історичних наук. Автор і співавтор понад 600 наукових публікацій, зокрема близько 40 монографій, енциклопедично-довідкових видань, 10 підручників та посібників. Заслужений діяч науки і техніки, лауреат Державної премії України в цій галузі.

дано дві книги про пам'ятки Києва, підготовлені до видання книги по Чернігівській, Херсонській областях, місту Севастополю.

Де пам'яткоохоронну роботу поставлено на відповідний рівень?

— Можу відзначити Чернігівський науково-методичний центр, співробітники якого обстежили 2400 пам'яток історії та культури краю, з них близько 800 нововиявлених. Водночас підготовлено пропозиції щодо взяття на державний облік 79 пам'яток. Краєзнавці досліджують стародавні та історичні міста Батурин, Любеч, працюють над пропозиціями щодо внесення номінації «Чернігівський Дитинець — комплекс історико-архітектурних пам'яток XI—XIX ст.» до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Добрі справи є на рахунок всіх регіональних організацій, передусім Житомирської, Івано-Франківської та Черкаської. А от, скажімо, в Обухівському районі на Київщині зусиллями активіста-краєзнавця Анатолія Шафаренка відкрито 67 меморіальних дощок відомим землякам. Дослідники вшанували пам'ять В. Винниченка (Кіровоград), П. Тутковського та М. Бердяєва (Житомир), Л. Кравцова (Рівне), В. Попенка (Дубровиця на Рівненщині).

Краєзнавці досліджують місцеву топоніміку і беруть активну участь у заходах щодо повернення історичних назв вулицям.

Певно, в програмі ви не забули про тісніші зв'язки краєзнавства зі школою та вищими навчальними закладами?

— Звичайно. Тут і науково-методична робота з викладачами та вчителями, і підготовка методичок, підручників та посібників з краєзнавства, вивчення його основ у вишах та історії рідного краю в школах. Окремо хотів би наголосити на просвітницьких заходах, передбачених нашою програмою до 2025 року.

Незабаром відзначатимемо 1025-річчя хрещення Київської Русі. Через рік — 200-літній ювілей Тараса Шевченка. Не за горами і 300-річчя з дня народження Григорія Сковороди. Це лише найпомітніші віхи в нашій історії, які ще належним чином не поціновані. Так що і тут для краєзнавців широке поле досліджень. Особливо на регіональному рівні.

А ще в планах — залучення краєзнавчого активу до програм збереження та музеєфікації пам'яток козацької історії, розробка програми розвитку та популяризації діяльності громадських музеїв і музейних кімнат в населених пунктах та навчальних закладах, запровадження культурологічного медіа-проекту «Музейні скарби України» задля відтворення історії українського музейництва XIX — початку XXI століть.

Серед просвітницьких заходів хотів би виділити пропаганду музейної та духовної спадщини Героя України Михайла Сікорського, до чого вже активно долучилися краєзнавці Переяслава-Хмельницького, і зокрема тамтешнього педуніверситету імені Григорія Сковороди на чолі з ректором Віктором Коцуром.

Ваша просвітницька робота немислима без її потужного рупору — журналу «Краєзнавство» зокрема і видавничої справи в цілому.

— Так. Але, на жаль, наш журнал, як і вся преса в Україні, переживає нині не найкращі часи. Хоч він конче потрібний як трибуна не лише спілчанського загалу. Він виходить щоквартально, висвітлює всю краєзнавчу роботу в Україні. Звичайно, наклад в 300 примірників не може задовольнити потреби тритисячного загалу членів НСКУ та численної армії наших симпатиків і помічників — учителів, бібліотекарів, науковців-істориків — навіть тих, хто безпосередньо займається вивченням рідного краю.

Великі надії покладаємо на розвиток нашої тематичної Вікіпедії, реалізацію проекту «Електронний каталог краєзнавчих видань». І, звичайно ж, на ініціативу й самовіддачу регіональних об'єднань, їхню співпрацю з місцевою владою. Хотів би відзначити масштабність саме такої роботи у Волинській, Дніпропетровській, Донецькій, Київській, Полтавській та Харківській областях.

В умовах економічної кризи всюди говорять про реструктуризацію, оптимізацію і т.д. Вас це не зачіпає?

— Ми — громадське об'єднання. Ентузіазм і подвижництво — головні руші в нашій роботі. Часом навіть без належних для того умов. Бракує приміщень і коштів. Але краєзнавці представляють своє плече становленню й утвердженню української державності, тож і держава не повинна бути байдужою до нас. На це й розраховуємо, підготувавши довгострокову Програму розвитку краєзнавства до 2025 року.

Микола МАХІНЧУК,
заслужений журналіст України
для «Урядового кур'єра»

Учасники літературно-краєзнавчої конференції «Андрій Малишко: слово і пісня» біля пам'ятника поетові в Обухові

фото з архіву Олександра РЕСНТА

ОСВІТА

«Ми першими у столиці створили електронну науково-методичну бібліотеку»

ДОСВІД. У школах та дошкільних закладах Дарниці впроваджується 115 інноваційних проектів

Сергій ТИМЧЕНКО,
начальник управління освіти
Дарницької райдержадміністрації
м. Києва

Дарницький район — найбільший і водночас наймолодший у столиці. За офіційними даними, в ньому мешкає 350 тисяч людей, проте реально налічується до півмільйона жителів. Скажімо, якщо у школах та дитсадках центральних районів столиці навчаються 20–25 тисяч дітей, то в нас — 50 тисяч.

Нам почали довіряти

Одна найбільших проблем, яка потребує нагального розв'язання, — перевантаження наших закладів освіти, адже район інтенсивно розвивається. Тому цього року ми зокрема закінчуємо роботи в гімназії «Київська Русь», яку буде оснащено сучасним навчальним обладнанням. Крім того, здаємо в експлуатацію два дитячі садочки, створюючи в нових мікрорайонах так звану крокову досяжність — аби батьки, не користуючись транспортом, змогли до-

вести дитину в садочок чи школу.

Друга проблема — якість освіти. На жаль, серед киян донедавна побутовала думка, що якісну освіту можна здобути лише на правому березі столиці. Тим часом ми досягли результатів, які підтверджують, що цей стереотип зруйновано. Наші заклади освіти входять до десятки кращих у столиці: і за результатами ЗНО, і за участю в загальнодержавних та міжнародних олімпіадах. Серед найкращих — ліцеї «Інтелект» та «Наукова зміна», Скандинавська і Слов'янська гімназії. Лише за останній рік у ліцеї «Інтелект» прийшло навчатися 50 дітей із Печерського району. Отже, нам почали довіряти.

На розвиток освіти Дарницького району виділяється понад 400 мільйонів гривень, і ми прагнемо бути гідним його обличчям.

Крім того, в суспільній свідомості сформувався стереотип, ніби в дитсадоч-

ку дитину мають лише доглядати. Тому серед наших пріоритетів — вирівнювання підходів до дошкільної та загальної середньої освіти. Ми дивимося на дошкільну освіту як на час, коли відбувається інтенсивний розвиток дитини, коли вона здобуває багато знань і навичок. Нині багато батьків хочуть, щоб у дитсадку їхня дитина мала й додаткові можливості для фізичного і творчого розвитку, й ми намагаємося задовольнити ці потреби.

Нам вдалося відновити всі 46 басейнів району, частина яких не працювала від 7 до 15 років. Пригадую історію з відбудовою басейну Київського радіозаводу. Відновлюючи його, спершу вирішили демонтувати старе обладнання та встановити нове китайського виробництва. Проте знайшлися розважливі голлови, які переконали: устаткування радіозаводу працюватиме ще десятиліття, а китайське може зламатися за два роки. Ми зробили всі ремонтні роботи, аби не використовувати хлор, завезли тонни кварцового піску, що має добрі очищувальні властивості.

Нині фактично кожен другий київський садок із басейном розташований у Дарницькому районі, й ми на 100 % готові до ініціати-

ви МОНмолодьспорту за-провадити уроки плавання в кожному дитсадку.

Водночас активно впроваджуємо комп'ютерні технології в дитсадках. Оскільки для середньої школи в цьому напрямку вже зроблено багато (приміром, у нашій гімназії «Діалог» школярі навчаються за допомогою 15 інтерактивних дощок, встановлених майже в кожному предметному класі), наше основне завдання — зробити цікавішою саме дошкільну освіту. Сам переконався, з яким інтересом малеча вивчає англійську в ігровій формі, приміром, дивлячись мультики студії «Волт Дісней».

За допомогою спеціальних комп'ютерних програм діти навчаються азів математики. У дитячих дошкільних закладах ми створили вже понад десять комп'ютерних класів. Крім того, майже всі дитсадки забезпечені ноутбукми, проекторами й інтерактивними дошками.

Потрібен загальний освітній проект

У школах і дошкільних закладах Дарниці впроваджується 115 інноваційних проектів. Можливо, во-

ни локальні, проте в будь-якому разі дадуть нам змогу впродовж року узагальнити певну проблему, знайти спосіб її розв'язання, а потім упровадити цей досвід ширше. Приміром, у нас є садочок, що працює за методикою Монтессорі. Протягом року його фахівці працюватимуть над тим, як запровадити цю практику в дошкільних закладах усього району. Отримаємо позитивний досвід — реалізовуватимемо. Бо якщо не рухатимемося шляхом інновацій, не виживемо.

Ще один напрям роботи — поліпшення інформаційного забезпечення. Можемо похвалитися, що першими в Києві створили електронну науково-методичну бібліотеку. Це дасть змогу протягом 2–3 років повністю забезпечити потребу всіх наших учнів та вчителів в електронних ресурсах. Поясню на конкретному прикладі. Скажімо, учень восьмого класу заходить у таку мережу. Натискує посилання на свій клас — висвітлюються всі предмети. Натискає, приміром, всесвітню історію — і бачить усі теми. Натискує тему уроку — отримує потрібний фрагмент підручника, мапи, наочність, додаткову літературу.

Та за наявності такої системи наприклад учителів всесвітньої історії не потрібно нести із собою на урок мапи, яких нині майже не випускають, портрети відомих діячів, хрестоматії тощо. Зайшовши на цей електронний ресурс, він зможе продемонструвати на електронній дошці все, що потрібно: хочете — портрет Богдана Хмельницького, хочете — карту Гійома де Боплана. Гадаю, це єдиний шлях, яким може йти освіта, щоб розвиватися.

На жаль, такий ресурс важко створити в межах одного району. Добре, аби це було загальнонаціональним проектом. У нас є десятки інститутів, які могли б його реалізувати. Так ми розв'язали б проблему підручників, хрестоматій та мап, частково зняли б питання наочності з фізики, хімії й біології, адже нині вже існують, приміром, атласи анатомії людини у форматі 3D.

Ефективність такого капіталовкладення перевищила б усі витрати на нього. Звичайно, потрібно зважати на проблему доступності Інтернету в сільських школах. Проте якби такий ресурс існував, можливо, місцеві органи влади активніше підключали б школи до Всесвітньої мережі.

«Пізнайко» конкурує з кращими медичними клініками

ТАК ТРИМАТИ. За допомогою передових технологій тут навчилися зберігати дітям зір

Тамара СТРИПКО
для «Урядового кур'єра»

У школі-дитячому садочку «Пізнайко», що функціонує у Шевченківському районі столиці, виховують і навчають приблизно 200 дітей, переважна більшість яких мають вроджені вади зору. З ними працюють талановиті фа-

хівці: 38 досвідчених кваліфікованих педагогічних та 11 медичних працівників. Вони не лише добре володіють фахом, а й досконало знають індивідуальні проблеми та нахили своїх вихованців — це визначальна умова їх розвитку і реабілітації. Серед них — учителі-тифлопедагоги Лілія Букаєва, Ірина Пасовська,

Світлана Хмелевська, Валентина Балашова. Корекцією мови успішно займається досвідчений логопед Тетяна Оваденко, яка впроваджує власні оригінальні прийоми й методики з урахуванням зорових діагнозів дітей.

З часу заснування (сталося це 1962 року) на базі закладу відпрацьовують

Навантаження на зір треба постійно контролювати

передові технології сучасної дитячої офтальмології, впроваджують досягнення світової медичної практики діагностування і реабілітації дітей з особливими потребами. Офтальмологічною службою керує лікар-офтальмолог Ольга Желнович, яка має 10-річний стаж роботи в галузі. Крім вітчизняних наукових установ, медичні працівники закладу проходять стажування у науковій лабораторії Московського науково-дослідного інституту очних хвороб ім. Гельмгольца.

Велику увагу приділяють просвітницькій роботі

з батьками вихованців. Отримавши знання про природу й особливості офтальмологічних захворювань у навчальному закладі, вони працюють з дітьми вдома, надаючи позитивного імпульсу їхньому розумовому і фізичному розвитку.

Відомо, що майже в половині школярів за роки навчання у школі погіршується зір, а в понад 20% виявляють зниження гостроти зору в перший рік навчання. Семінари, відкриті заняття, що проводять фахівці навчального закладу з педагогами міста, дають змогу професійно вести превентивну роботу з дітьми в ін-

ших освітніх установах. Поза сумнівом, цей досвід заслуговує на подальше поширення і впровадження.

Завдяки організаторському таланту директора «Пізнайка» заслуженого працівника освіти України Ольги Сідіропуло створена солідна матеріальна база для навчання і виховання дітей. Залучення досвідчених медичних працівників, високий професіоналізм педагогів, придбання сучасного офтальмологічного обладнання дає змогу освітньому закладу конкурувати з кращими медичними офтальмологічними клініками столиці

— Тримаємо спину!

МЕДИЦИНА

Тортури для пацієнта

Наталія ДОЛИНА,
«Урядовий кур'єр»

Згідно з міжнародними стандартами, ненадання адекватного знеболювання вважається серйозним порушенням прав людини. Але в Україні сотні тисяч хворих жорстоко страждають через його брак. Тож цій темі присвятили увагу учасники першого національного конгресу з медичної безпеки, в роботі якого взяли участь представники 9 країн. У виступах зазначалося, що в Україні потрібно зняти заборону на використання опіоїдних анальгетиків. Особливо це стосується сільської місцевості, де доступність до аналізів вимагає радикальних рішень.

Із різних причин ця тема — табу в суспільстві. Кількість українців, які потребують паліативної допомоги, за оцінкою експертів, становить близько 500 тисяч чоловік. Водночас медичні установи недержавної форми власності хоч формально і мають можливість одержати ліцензію на використання наркотичних препаратів, на практиці не хочуть мати справу з такими видами діяльності, адже їх відлякують бюрократичні труднощі й проблеми з контролюючими правоохоронними органами.

Представники управління боротьби з незаконним обігом наркотиків МВС, МОЗ, Національної медичної академії післядипломної освіти імені П. Л. Шупика, громадськість

намагаються знайти шляхи розв'язання проблеми забезпечення рівного доступу до якісного та безпечного знеболювання в Україні. Згідно з міжнародними нормами та стандартами, ненадання адекватного знеболювання вважається приниженням людської гідності, а страждання, яких знає людина, прирівнюються до тортур.

Міжнародні й вітчизняні експерти дають незадовільну оцінку системі надання знеболювання в Україні. Учасники конгресу висловили сумніви щодо доцільності надання всім препаратам, які містять малі дози кодеїну, рецептурного статусу. Адже лише деякі з них можна використовувати в кустарному виробництві наркотичної речовини.

Ситуація на практиці така, що отримати потрібну дозу опіоїдних анальгетиків, коли інші знеболювальні препарати вже не тамують болю, хворий може, тільки перебуваючи в лікувальних установах. Але таких пацієнтів намагаються якомога швидше виписати. Із цієї причини більшість паліативних хворих перебуває вдома. Після виписки зі стаціонару невеличково хвора людина із хронічним больовим синдромом залишається сам на сам із гіперконтрольованою системою амбулаторної медичної допомоги, яка бачить у кожному пацієнтові потенційного наркомана, а в його

лікареві — розповсюджувача наркотиків.

Дуже швидко знеболювальні препарати для цієї групи хворих, які можна вільно купити в аптеці, перестають діяти, і вже потрібно застосовувати опіоїдні анальгетики. Однак на цьому етапі пацієнт стикається з низкою практично нерозв'язних проблем. По-перше, майже всі поліклінічні відділення, попри потребу хворого у знеболюванні, призначають ін'єкційні наркотики.

По-друге, в Україні нема таблетованих форм опіоїдних анальгетиків, доступні лише ін'єкційні. Але час знеболювальної дії ін'єкційних форм коротший, ніж сучасних таблетованих препаратів пролонгованої дії. Крім того, виснажені онкохворі часто не мають достатньої м'язової маси, щоб тривалий час отримувати велику кількість ін'єкцій, що спричиняє, у свою чергу, додатковий біль і страждання. По-третє, внаслідок

тичних анальгетиків тільки двічі на день: близько 9:00 і близько 20:00. Така сітка не відповідає сучасним світовим стандартам лікування хронічного больового синдрому.

Щоправда, за останні роки ситуація трохи поліпшилася, — вважає директор департаменту післяреєстраційного нагляду Державного експертного центру МОЗ Олена Матвеева. — Кілька років тому введено таку норму, як створення стаціонару вдома. Такі хворі мають право на забезпечення наркотичними засобами, психотропними речовинами та прекурсорами безпосередньо за місцем проживання. Право отримувати рецепт має або сам хворий, або особа, яка бере на себе опіку над ним. Втім, залишається ще чимало проблем.

додатково, що законодавство щодо боротьби з наркоманією стає жорсткішим, доступ до опіоїдних наркотичних анальгетиків для пацієнтів ускладнений.

Наприклад, досі вважається, що максимальна добова доза морфіну гідрохлориду становить 5 мл (50 мг) — як зазначено в інструкції для медичного застосування препарату. Однак рекомендації ВООЗ із лікування хронічного больового синдрому не містять такого обмеження застосування морфіну. Міф про те, що перевищення вищих разових і добових доз призводить до зупинки дихання, галюцинацій, порушення мозкового кровообігу в пацієнтів із хронічним больовим синдромом, сучасна медична наука давно подолала. Але рекомендації ВООЗ на території України не дотримуються.

ОБГОВОРІТЬ ЦЮ ПРОБЛЕМУ В КОМЕНТАРЯХ НА САЙТІ UKURIER.GOV.UA

Учасники конгресу закликали державу забезпечити наявність перорального морфіну в усіх ланках системи охорони здоров'я, спростити систему отримання ліцензії на обіг наркотичних препаратів передусім для лікувальних установ сільської медицини (амбулаторій сімейної медицини, фельдшерсько-акушерських пунктів), переглянути нормативно-правові акти, що регулюють порядок призначення наркотичних анальгетиків, їхню кількість, яку можна отримати за рецептом в аптеці тощо.

Ненадання адекватного знеболювання, згідно з міжнародними нормами, вважається приниженням людської гідності

Фото з сайту obainfekst.com

Нехай зараза зачекає?

ЗАТРИМКА. Добрі наміри щодо розвитку медичної інфраструктури на периферії знову впираються у перебої з фінансуванням

Іван ШЕВЧУК,
«Урядовий кур'єр»

Цей медичний підрозділ мав би стати зразковим для всієї Одещини. Після капремонту Татарибунарська райлікарня повинна отримати майже нове сучасне інфекційне відділення. Воно має бути боксованим, тобто забезпечуватиме цілковиту ізоляцію хворих. Тут передбачено вхід і вихід з різних боксів будівлі — аби ті, хто видужав, не мали жодного контакту з хворими. А ще — спеціальні передаточні шафи для їжі та комплект протичумних костюмів з респираторами, які ми бачили хіба що у голлівудських апокаліптичних фільмах.

«Від початку цей заклад планували як міжрайонне відділення для особливо небезпечних інфекцій, — каже головний лікар Михайло Ткаченко. — Ні в Сараті, ні в Арцизі, ні в Тарутині таких відділень немає. Якщо спалахне

якась епідемія — в нас буде госпіталь особливо небезпечних інфекцій».

Утім, особливо небезпечним інфекціям доведеться зачекати. Через перебої із фінансуванням ремонт, що мав завершитися ще до кінця минулого року, заморожився на невизначений термін. Загальна вартість капремонту перевищує 2,5 мільйона гривень. Мільйон лікарня отримала, і будівельники його освоїли належно. Михайло Ткаченко задоволений якістю вже виконаних робіт і непокоїться, що через зволікання з фінансами лікарня може втратити сумлінного підрядника.

Капремонт інфекційного відділення виконують коштом обласного бюджету. Начальник відділу з питань економіки та бюджету апарату Одеської облради Ігор Усатюк каже, що затримка з фінансуванням об'єктів на кшталт татарбунарського нині типова: «Ви ж знаєте,

яка ситуація з фінансуванням незахищених статей загалом у країні».

Коли вдасться розморозити ремонт інфекційного відділення, Ігор Усатюк прогнозувати не береться. Однак вважає, що такі прикриття затримки не дискредитують регіональну ініціати-

приймають те, що такі вдається отримати з бюджетного кошика, але при цьому що можуть, роблять власними силами.

Михайло Ткаченко задоволений тим, що торік пощастило отримати 170 тисяч бюджетних гривень на капремонт баклаборато-

Після капремонту Татарибунарська райлікарня повинна отримати сучасне інфекційне відділення. Втім, уже зрозуміло, що ця довгоочікувана подія відкладається.

ву «Народний бюджет» — вона передбачає участь громади у розподілі певної частини бюджетних коштів.

Люди загалом розуміють, що найдемократичніший механізм розподілу бюджетних коштів мало чим зарадить, коли розподіляти, власне, нічого. Тож радо

рі: «Для нас баклабораторія — це можливість заробляти щороку 300 тисяч гривень. На жаль, нині ми ці гроші віддаємо санепідстанції». У нинішніх умовах медицині рахувати гроші вже давно навчилися. За рахунок внутрішніх резервів вдається заощадити чимало. «Дах

в амбулаторії в Тузлах (село на околиці району. — Авт.) робили власними силами наші працівники, — каже Михайло Ткаченко, — тож вклалися у 100 тисяч гривень. Заощадили майже 40, і цим коштом встановили 17 пластикових вікон і дверей».

Головний лікар із радістю говорить про три нові машини швидкої допомоги, про сучасний рентгенапарат, про ліфт у поліклініці, чого не має жодна із сусідніх райлікарень, про комп'ютери майже у всіх фахівців. Усе це затьмарює одна прикра обставина: вбога зарплата лікарів. Ініційовані губернатором 200 гривень доплати для середнього та молодшого персоналу — істотна підтримка для санітарки з окладом 1100—1200 гривень, але кардинально виправити ситуацію вони не можуть.

«Багатьом випускникам шкіл ми даємо направлення в медичні виші, а вони потім знову до нас — просять від-

кріплення», — бідкається голова Татарибунарської райдержадміністрації Наталя Кожухаренко. Проживши 6 років в Одесі, відчувши різницю, молоді не хочуть повертатися в містечко, де навіть водогону немає. В кращому разі відпрацьовують належні за законом 3 роки.

Допомога у квартирному питанні, звісна річ, могла б істотно посприяти закріпленню молодих фахівців. Одну квартиру таки було виділено сім'ї вчителя та лікарки. Ще на два помешкання спромоглися місцеві сільради. Але ж потреба, за підрахунками місцевої влади, — 48.

«Приїхав молодий фахівець — має бути квартира чи хата, мають бути умови», — мріє Наталя Кожухаренко. Бо прикро, коли на всіх цих нових рентгенапаратах, у відремонтованих та обладнаних відділеннях і лабораторіях, по суті, нікому буде працювати.

ТЕРИТОРІЯ СЛОВА

А мудрість приносить велику печаль...

ПОСТАТЬ. Творчі вершини поета Леоніда Горлача – історичні романи «Мамай» і «Мазепа»

Михайло СЛАБОШПИЦЬКИЙ
для «Урядового кур'єра»

Леонід Горlach починав разом із шістдесятниками, і тодішній його поезії, як згадує Борис Олійник, «променіли непоказною, але відчутною внутрішньою культурою, тактовністю у поводженні зі словом». 1982 року з'явився історичний роман у віршах «Ніч у Вишгороді» — важливий твір для української поезії в осмисленні національної історії і принципово інша якісна сторінка в біографії поета. На зміну ліричним експромтам, що з'являлися несподівано й легко, прийшов мовби викуваний вірш, з одвічно загадкою народження і смерті людини.

Осягає історію як поет

Прощається з життям у своїй вишгородській резиденції Великий князь київський Ярослав Мудрий. Подумки переходить життєвими дорогами, які пронизали його минулі дні, й болісно дошукується в них сенсу. Битви, боротьба за престол, інтриги, кохання, самотність, яка оточує на вершинах влади, незбагненність багатьох речей та ще віра в те, що це було не марне, бо з-під його державної руки викликом усьому світові піднялася Київська Русь, — ось що постає в Ярославових спогадах і роздумах у нічному Вишгороді. У сум'ятті останніх дум і настроїв князя перемагає чуття будівничого держави, йому нестримно прагнеться

*Побачити духовним зором
земні діла свої усі
і задихнутися прозором
своєї рідної Русі.*

За чотири роки по «Ночі у Вишгороді» з'явився другий його історичний роман, «Слов'янський острів», із Яном Жижкою та українськими козаками в сюжеті й аллюзіями з української історії та з доби літературного народження твору. Ще раз увиразнилася істина: не жанр визначає творчий успіх, а талант, і тільки талант.

У «Мазепі» Горlach не намагається переповісти життя гетьмана — у нього не завдання історика, він осягає історію художньо, як поет. Без жодних дат, дидактичної риторики, аналізу при-

чинно-наслідкових зв'язків воєн, повстань, перемог і поразок. Зате з гарячим пульсом історії, живими обличчями, близькими й далекими голосами... Події і люди в поета мовби виходять із рамок минулого і з'являються в сьогоденні; виникає відчуття, що все це має безпосередній стосунок до читача. Така сила поезії.

«Перст Аскольда» й «Чисте поле» засвідчили: Горlach знайшов себе передовсім в історичному романі. Це справді його жанр. «Мамай» та «Мазепа» — його творчі вершини. «Мазепа» (у першій редакції — «Руїна») став особливим випробуванням для автора, якого підстерігала небезпека піти в фарватері або міфологічної традиції, започаткованої Вольтером («Мазепа» Дж. Байрона, В.Гюго, Б.Залеського, Ю.Словацького), або ж варіювати лірико-публіцистичні мотиви Сосурининої поеми. Горlach вистояв перед спокусою

ми. Його «Мазепа» концептуально абсолютно самостійний твір. Тут історія, побачена українськими очима. Горlach не відчуває потреби бути адвокатом Мазепи, бо його Мазепа — не підсудний, а активна дійова особа національної історії, що поставила гетьмана в надзвичайно трагедійну ситуацію.

У численних відступах «з погляду вічності», які так полюбляє автор, він справді художньо сильний і винахідливий. Ось, скажімо:

Леонід Горlach: від молодечого ентузіазму — до розради в далеких днях

*Держава — що?
Вона собі держава,
хоча від неї в тебе булава.
Та як співає самота іржава
і тіло, й душу, і німі слова!
Перед тобою хляється
мільйони.
Страшна то сила —
влада над людьми.
Коли нема на вчинки
заборони,
не дай в собі збудить
саволою тьми...*

Його душа в минуле поспіша

У романах Леоніда Горлача живе «вогонь, а не попіл» історії,

яка для нас, українців, як це буває в постколоніальних умовах, усе ще лишається чимось значно більшим, ніж минуле.

А в одному з порівняно недавніх його віршів обпекло відчуття, яке раптово вривається в кожне життя:

*Вже й не живеш, а доживаєш
і дожинаєш в холоди,
і непомітно проминаєш,
як незупинний плін води.*

Єдина неголосна втіха —
теплі спогад із далекого
минулого:

*Та в цім житті, як в океані,
що все собою огорта,*

*все світять, світять у тумані
колишні сонячні літа.*

Отож оптимізм у поета скінчився, як закінчується в людини молодість. У нього з'являються, як люблять писати критики молодшого покоління, інші дискурси: «Над небозводом рідного народу поет — як знак розбитого ярма». І починає домінувати грозивий колорит. Водночас у його лірику, творячи яскравий художній сплав, увиходить епіка.

І раніше чутливий до історії, Горlach щодалі більше подорожує в ній. Тепер і на всі сучасні йому події він дивиться з далекої — мовби тисячолітньої — відстані. Ось як у вірші «Мені здається: я давно помер...», де ліричному героєві виразно чути з пластів віків кличі та прокляття із сердець людей різних часів.

*Пророк пророка жадібно
зжир.
Народ каміння для биття
збира.
Все як було з печерних
пожарищ,
хвіба що помінялись плач
і клич.
Я тим, що знав, наситився
сповна,
Тепер близька мені глибін
земна.
А все ж таки життя жива
луна
мою схололу душу не мина...*

Це вже зовсім інший Леонід Горlach. Пізній. І геть позбавлений молодечого ентузіазму. Цей вірш може бути своєрідним мотом до його «Гора горі не набавляє горя...», «Спасибі Богові за зиму...», «Летять літа і пролітають...», «Коли вигорає дотла», «Створив Господь нас по своїй подобі...», «Такий цей час вогненнодугий...» Такі вірші не приколують і не окрилюють, бо мудрість приносить із собою велику печаль. У Горлачевих рядках дедалі частіше вимальовується похмурий образ ночі («Ця ніч безконечна, як смерть...», «Скажи ж мені, ноче дощів...»), і він не знає жодних рецептів для оптимізму чи захисту. Поет апелює до своєї душі, щоб трималася з ним у цьому світі скільки зможе. А вона шукає розради у далеких днях: «І лиш стара моя душа не знає, де себе подіти, та й у минуле поспіша...»

У стару річку з новим романом

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

ВИДАННЯ. Письменник із закарпатського міста Мукачеве Мирослав Дочинець торік увійшов до сімки фіналістів Шевченківської премії в галузі літератури. Його роман «Вічник. Сповідь на перевалі духу» отримав схвальну критику літературознавців і захоплені відгуки читачів. Премію все-таки одержав інший — його давній друг, поет із того ж таки Закарпаття Петро Мідянка.

Нині 53-річний прозаїк знову номінується на найвищу національну відзнаку. Втім, ставиться до цього кроку по-філософському. «Премія, — зауважив він, — все одно, що яблуко, яке висить. Упало в твої долоні — добре, не впало — то хай висить собі далі».

Нова спроба Мирослава Дочинця зійти на загальноукраїнський

Мирослав Дочинець: найприємніша місія — роздавання автографів

літературний Олімп базується на міцному фундаменті. Вона підкріплена романом «Горнянин. Води Господніх русел», який з'явився друком зовсім недавно. Під час зустрічі з журналістами Мирослав Дочинець описово назвав свою книжку «Карпатський старий і ріка». Цим самим підкреслив духовну спорідненість роману з відомою повістю Хемінгуея «Старий і море».

— Навіть коли здається, що все проти тебе, не слід опускати руки, — зауважив майстер слова. — Про це моя книжка. Тут наш етнос, наша природа (яка є одним з головних героїв), наш фольклор. На цьому тлі відбувається дивовижна історія, яка вразила мене років дванадцять тому. Тоді я не був готовий про це написати, накидав лише канву, фрагменти. Коли прийшла готовність — написав.

Тут більше життєвої правди, ніж у «Криничарі» (попередній роман. — В.Б.), і більше духовної правди, ніж у «Вічнику». Це книжка про реальну людину, чоловіка, який загублений від світу, людей. Він втратив все в один день — і родину, і цінності, й роботу, проти нього постає навіть природа. Але виявляється, це не кінець, і він починає боротьбу, яка стає найвищим миром.

До цього за підсумками 2012 року закарпатський письменник уже отримав дві всеукраїнські відзнаки: здобув премію імені Зореслава та став лауреатом нагороди «Золоті письменники України». Остання з них присуджується авторам, чий твір найкраще продається. Лише українськомовний варіант Дочинцевого «Вічника» розійшовся в Україні кількістю 68 тисяч примірників.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 січня 2013 р. № 52
Київ

Про внесення змін до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для виконання програм та здійснення централізованих заходів з охорони здоров'я

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для виконання програм та здійснення централізованих заходів з охорони здоров'я, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 березня 2011 р. № 298 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 22, ст. 917; 2012 р., № 48, ст. 1887, № 65, ст. 2667) такі зміни:
абзац другого пункту 2 виключити;
у пункті 3:
у підпункті 1 слова і цифри «, а також на завершення проведення розрахунків за 2011 рік згідно із зареєстрованими в органах Казначейства зобов'язаннями щодо придбання медичного обладнання для закладів охорони здоров'я за бюджетними програмами «Централізовані заходи з трансплантації органів та тканин» і «Забезпечення медичних заходів окремих державних програм та комплексних заходів програмного характеру» виключити;
підпункт 2 виключити.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 січня 2013 р. № 53
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 25 квітня 2012 р. № 340

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 25 квітня 2012 р. № 340 «Про реалізацію пілотного проекту щодо запровадження державного регулювання цін на лікарські засоби для лікування осіб з гіпертонічною хворобою» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 32, ст. 1197, № 45, ст. 1770, № 58, ст. 2342) такі зміни:
у пункті 1 слова і цифри «з 1 червня по 31 грудня 2012 р.» замінити словами і цифрами «з 1 червня 2012 р. по 31 грудня 2013 р.»;
у підпункті 2 пункту 2 слово «реєстрації» замінити словами «декларування змін».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 січня 2013 р. № 63
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2012 р. № 912

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2012 р. № 912 «Деякі питання забезпечення стабілізації роботи електрометалургійних підприємств» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 76, ст. 3086, № 84, ст. 3392) такі зміни:
у пункті 1 слова і цифри «з 12 листопада 2012 р. до 12 квітня 2013 р.» замінити словами і цифрами «з 1 лютого до 31 грудня 2013 р.»;
доповнити постанову пунктом 4 такого змісту:
«4. Схвалити проект Меморандуму про порозуміння між Кабінетом Міністрів України та електрометалургійними підприємствами.
Уповноважити Віце-прем'єр-міністра України Бойка Юрія Анатолійовича підписати зазначений Меморандум.».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 28 січня 2013 р. № 30-р
Київ

Про внесення зміни в додаток 2 до розпорядження Кабінету Міністрів України від 10 грудня 2010 р. № 2219

Внести зміну в додаток 2 до розпорядження Кабінету Міністрів України від 10 грудня 2010 р. № 2219 «Про утворення комісії з проведення реорганізації та ліквідації деяких центральних органів виконавчої влади» — із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2011 р. № 1387 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 3, ст. 82), замінивши позицію
«Держкомнацрелігій такою позицією:
«Держкомнацрелігій

заступник Міністра культури Кохан Тимофій Григорович»

перший заступник Голови ДМС Шейбут Віктор Володимирович».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

реклама	оголошення	виклики до суду	реклама	оголошення	виклики до суду
Арбітражний керуючий, ліквідатор Кухта В.М. (Ухвала ГС АРК від 23.02.2012 р. по справі № 2-6/180-2010) оголошує про проведення повторного аукціону з продажу активів банкрута — ЗАТ «ЗМВК «Коктебель» (код за ЄДРПОУ 31382382, адреса: АРК, м. Феодосія, смт Щербетовка, вул. Леніна, 27), а саме: Лот № 1. Автомобіль MA3 54329 (Інв. № 72, 1994 р. випуску). Початкова ціна — 23696,67 грн.. Лот № 2. Напілпричіп ППЦП-967210 (Інв. № 56, 2001 р. випуску). Початкова ціна — 59700,00 грн. Лот № 3. Напілпричіп MA3 93866 (Інв. № 4110, 1993 р. випуску). Початкова ціна — 17189,17 грн. Лот № 4. Напілпричіп ОДА3 9370 (Інв. № 4002/1, 1985 р. випуску). Початкова ціна -13385,00 грн. Лот № 5. Сідельний тягач MA3 642208026 (Інв. № 2010, 2005 р. випуску). Початкова ціна — 54311,67 грн. Лот № 6. Запасні частини, матеріали в асортименті на складах, 1466 найменувань (перелік на сайті). Початкова ціна — 455272,74 грн. Лот № 7. Ефірально-дегідна суміш — 1006 дал. Початкова ціна — 2774,88 грн. Лот № 8. Сад персиковий на площі 10,53 га. Початкова ціна — 196466,40 грн. Лот № 9. Знак для товарів та послуг «Сугдея». Початкова ціна — 9395,00 грн. Лот № 10. Знак для товарів та послуг «Райський». Початкова ціна — 5955,00 грн. Лот № 11. Знак для товарів та послуг «Унікальная страна». Початкова ціна — 5955,00 грн. Лот № 12. Знак для товарів та послуг «Унікальная музыка от уникальных напитков». Початкова ціна — 5955,00 грн. Лот № 13. Знак для товарів та послуг «Експерт качества». Початкова ціна — 5955,00 грн. Лот № 14. Знак для товарів та послуг «Страна натуральных вин». Початкова ціна — 5955,00 грн. Лот № 15. Знак для товарів та послуг «Уникальные напитки с уникальной страной». Початкова ціна — 5955,00 грн. Лот № 16. Знак для товарів та послуг (свідцтво № 92870) Початкова ціна — 5955,00 грн. Лот № 17. Знак для товарів та послуг «Карадаг». Початкова ціна — 1752123,00 грн. Лот № 18. Майно дегустационного залу (перелік — на сайті). Початкова ціна — 24728,80 грн. Лот № 19. Майно ідальні № 1 (перелік — на сайті). Початкова ціна — 140960,63 грн. Лот № 20. Майно кафе (перелік — на сайті). Початкова ціна — 38889,00 грн. Лот № 21. Майно готелів (перелік — на сайті). Початкова ціна — 60958,38 грн. Лот № 22. Майно на центральному складі та майно ДСОК (перелік — на сайті). Початкова ціна — 174870,97 грн. Лот № 23. Майно Коньячного виробництва (перелік — на сайті). Початкова ціна 2030719,67 грн. Лот № 24. Майно Служби охорони (перелік на сайті). Початкова ціна — 41216,98 грн. Лот № 25. Нежитлова будівля з блоком КПП (адреса: АР Крим, м. Феодосія, смт. Щербетовка, вул. Леніна, 18- а), Нежитлова будівля електроцеху (адреса: АР Крим, м. Феодосія, смт. Щербетовка, вул. Леніна, 18-б), Газопостачання автопарку та майно електроділянки і господарської служби (перелік на сайті). Початкова ціна — 1337154,71 грн. без ПДВ. Особливі умови продажу: Користування земельною ділянкою не оформлено. Лот № 26. Нежитлова будівля (комплекс будівель, споруд і обладнання «Винзавод № 2 м. Сімферополь»), розташована за адресою: АР Крим, м. Сімферополь, вул. Генерала Васильєва, 23. Початкова ціна — 10127157,35 грн. без ПДВ. Особливі умови продажу: право користування земельною ділянкою не оформлено. Ціни, що наведені у переліку — без ПДВ. Сайт УУТБ — www.uutb.com.ua Аукціон відбудеться не раніше ніж через 15 робочих днів з дати публікації оголошення об 11-00 за адресою: м. Київ, пр-т Академіка Глушкова, 1, павільйон № 6 НК «Експоцентр». Організатор аукціону Українська універсальна товарна біржа, тел. 044-596-96-24. Заяви приймаються УУТБ з 9-00 до 13-00 в робочі дні. Кінцевий термін прийняття заяв — за 5 робочих днів до дати проведення аукціону. Гарантійні внески становлять 10 % від початкової ціни лоту. Реєстраційний внесок — 17 грн. з ПДВ. Гарантійні та реєстраційні внески вносяться по кожному лоту окремо на р/р 26007799973595 в ПАТКБ «Правекс Банк», МФО 380838, код за ЄДРПОУ УУТБ: 16470831, отримувач — УУТБ. Ознайомлення з активами здійснюється за місцем їх знаходження в робочі дні з 9-00 до 14-00 за згодою з ліквідатором (тел. 0652-54-15-60).			Ухвалою господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) у справі № 914/77/13 від 08.01.2013 р. порушено провадження у справі про банкрутство Приватного підприємства «Лада-Плюс» (79005, м. Львів, вул. Волошина, буд. 6, кв. 11, код ЄДРПОУ 22421736, п/р № 26000266708800 у АТ «УкрСиббанк», МФО 351005). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Ковалю Віталію Валерійовича (ліцензія серії АГ № 594815 від 06.04.2011 року, місце проживання: м. Львів, вул. Листопадна, буд. 11, кв. 25, ідентифікаційний номер 2704410979). Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.		
			Вознесенський міськрайонний суд Миколаївської області (Миколаївська область, м. Вознесенськ, вул. Кібрика, 11) викликає Вахрамєєва Миколу Анатолійовича, рік народження невідомий, реєстрація місця проживання невідома, останнє відоме фактичне місце проживання станом на 1993 рік: смт Олександрівка, Вознесенського району Миколаївської області, вул. Комбайнерів, 37, як відповідача в судове засідання, яке відбудеться 13 лютого 2013 року о 14.00 год., по справі за позовом Цику Бориса Георгійовича, Цику Тетяни Анатоліївни про визнання права власності на нерухоме майно за набувальною давністю.		
			Відповідно до ст.ст. 74-76 ЦПК України, Приморський районний суд м. Одеси (суддя Ільченко Н.А.) викликає Щербаченко Марію Леонівну в судове засідання як відповідача по цивільній справі № 2/1522/6134/11 за позовом ВАТ «Одесаобленерго» про стягнення заборгованості. Судове засідання відбудеться 12.02.2013 р. о 12 год. 30 хв. за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, каб. 224. У випадку неявки у судове засідання зазначених осіб, справа буде розглянута у їхню відсутність.		
			Суддя Старжинська О. С.		
			Відповідно до ст.ст. 74-76 ЦПК України, Приморський районний суд м. Одеси (суддя Ільченко Н.А.) викликає Константинову Мар'яну Володимирівну в судове засідання як відповідача по цивільній справі № 2/1522/7549/12 за позовом ВАТ «Енергопостачальна компанія Одесаобленерго» до Константинової Мар'яни Володимирівни про відшкодування збитків. Судове засідання відбудеться 12.03.2013 р. о 12 год. 00 хв. за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, каб. 224. У випадку неявки в судове засідання зазначених осіб справа буде розглянута у їхню відсутність.		
			Суддя Н. А. Ільченко		
			У зв'язку з втратою установчих документів та печатки ТОВ «Сонаде — Україна», код ЄДРПОУ 38458300, вважати недійсною — фірмову Печатку Товариства.		

Шехтер Леонід Володимирович, останнє відоме місце проживання: м. Київ, вул. Щусєва, 35, кв. 9, викликається до Шевченківського районного суду м. Києва як відповідач у цивільній справі за позовом Приватного акціонерного товариства Страхова компанія «Укрнафтотранс» до Шехтера Леоніда Володимировича про стягнення грошової суми в порядку регресу. Судове засідання відбудеться о 10 годині 30 хвилин 18.02.2013 року в приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. Смирнова-Ласточкина, 10-Б, кабінет № 44. У разі неявки відповідача до суду справу буде вирішено на підставі наявних у ній даних чи доказів.
Відповідно до ч. 9 ст. 74 ЦПК України відповідач, зареєстроване місце проживання (перебування), місцезнаходження чи місце роботи якого невідоме, викликається в суд через оголошення у пресі. З опублікуванням оголошення про виклик відповідач вважається повідомленим про час і місце розгляду справи.

Суддя Пономаренко Н. В.

Деснянський районний суд м. Чернігова викликає відповідача Гукасова Артема Ігоровича (останнє відоме місце проживання: м. Чернігів, вул. Одинцова, буд. 12-Б, кв. 15), для участі в цивільній справі № 2506/10477/2012 (провадження по справі 2/750/197/13) за позовом публічного акціонерного товариства «БАНК ФОРУМ» до Гукасова Артема Ігоровича про стягнення боргу.
Судове засідання відбудеться 04.02.2013 року об 11 год. 20 хв. у приміщенні суду за адресою: місто Чернігів, пр. Перемоги, 141 (к. 305), **головуючий — суддя Коверзнев В. О.**
У разі неявки Гукасова Артема Ігоровича до суду без поважних причин або неповідомлення про причини неявки справа буде розглянута в його відсутність.

Суддя Д. М. Ледньов

Богунський районний суд м. Житомира викликає в судове засідання як відповідача Трибеля Олексія Миколайовича по справі за позовом Лінійчука Сергія Миколайовича про стягнення відсотків за договором позики, яке відбудеться о 14.30 год. 5 березня 2013 року в залі судового засідання № 412 (м. Житомир, м-н Соборний, 1).
У разі неявки відповідача без поважних причин справа буде слухатись у його відсутність.

Суддя Д. М. Ледньов

Білоцерківський міськрайонний суд Київської області розглядає справу за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Оганисян Ара Генріковича про стягнення заборгованості. Викликає до суду Оганисян Ара Генріковича, місце реєстрації: м. Біла Церква, вул. Гризодубової, 114.
Судове засідання відбудеться 18.02.2013 р. о 10.00 год. у приміщенні Білоцерківського міськрайонного суду Київської області за адресою: м. Біла Церква, вул. Турчанинова, 7, зал суду №5. **суддя Володько І. С.** У разі неявки Оганисян Ара Генріковича справу буде розглянуто у його відсутність.

Постановою **Господарського суду Полтавської області** від 18.01.2013 року по справі № 18/3545/11 **визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Закритого акціонерного товариства «Мостобудівельне управління № 8»** (код ЄДРПОУ 05386004), 36034, м. Полтава, вул. Ливарна, 7.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Куценка Володимира Михайловича (ліцензія АВ № 547976 від 28.12.2010 року).
Кредиторські вимоги приймаються протягом 30 днів за поштовою адресою ліквідатора: 36034, м. Полтава - 34, а/с — 480.

Суддя О. В. Чорна

Медушивський Анатолій Олександрович, Медушивська Олена Вікторівна, що мешкають за адресою: 02093 м. Київ, вул. Россошанська, 3, буд. 266, кімната 38, необхідно з'явитися 07 лютого 2013 р. о 09 год. 00 хв. до Дарницького районного суду м. Києва (м. Київ, вул. Кошиця, 5-а, зал № 209), для участі в судовому засіданні по цивільній справі за позовом Національного університету оборони України до Медушивського А. О., Медушивської О. В — про виселення з гуртожитку.
У разі неявки до суду, справу буде розглянуто по суті за наявними у справі матеріалами у Вашу відсутність в порядку ст. 169 ч. 4 ЦПК України.
У випадку неявки відповідач зобов'язаний повідомити суд про причини своєї неявки.

Суддя Кириченко Н. О.

У провадженні Фрунзенського районного суду м. Харкова знаходиться цивільна справа за позовом Матвєєва Володимира Сергійовича до Матвєєва Сергія Володимировича, третя особа — Дванадцята Харківська нотаріальна контора Фрунзенського району м. Харкова про визнання права власності в порядку спадкування за законом, припинення користування спільною частковою власністю та виплаті грошової компенсації. Фрунзенський районний суд м. Харкова цим оголошенням викликає відповідача до Фрунзенського районного суду за адресою: м. Харків, 6-р Б. Хмельницького, 32/38, каб. № 13, на судове засідання 20.02.2013 року о 11.00 відповідно до ст. 74 ЦПК України. У разі неявки до суду без поважних причин та неповідомлення суду про причини неявки справу може бути розглянуто без відповідача.

Суддя С. О. Іващенко

Ялтинський міський суд м. Ялта АРК викликає Гебель Сергія Степановича як відповідача по цивільній справі за позовною заявою Яніної Ганни Михайлівни, Куденко Світлани Миколаївни до Гебель Сергія Степановича, третя особа: відділ громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб Ялтинського міського управління Головного Управління Міністерства внутрішніх справ України в АР Крим про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням.
Судове засідання відбудеться 18 лютого 2013 р. — 10-00 годині у приміщенні Ялтинського міського суду за адресою: м. Ялта, вул. Дмитрієва, 4, каб. 43.
У випадку Вашої неявки, справа буде розглянута у Вашу відсутність.
При публікації оголошення про виклик до суду, відповідач вважається повідомленим про час і місце розгляду справи.

Суддя О. В. Чорна

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

Ліквідатор ПрАТ «НТБ» ЄДРПОУ 30700388, місцезнаходження банкрута: 08293, Київська обл., м. Буча, вул. Тарасівська, 32, повідомляє про проведення за-критих торгів (аукціону) з реалізації всього майна банкрута. На закритих торгах виставляється все майно, що належить боржнику та входить до ліквідаційної маси (машина, автотранспортні засоби, обладнання та устаткування, ін-струменти, прилади, інвентар, меблі, телефони, комп'ютерна техніка та інше наявне майно). Початкова ціна продажу 33 414 700,80 грн (без ПДВ). З переліком та повною характеристикою майна можливо ознайомитися за адре-сою: 08293, Київська обл., м. Буча, вул. Тарасівська, 32, та за телефоном +38 050 572 46 77. Тільки профільний учасник — юридична особа, що здійснює вид діяльності за КВЕД: виробництво скловолокна, допускається до участі в закритих торгах. Умови продажу визначаються Законом України «Про відновлення платоспромож-ності боржника або визнання його банкрутом». Для реєстрації учасника аукціону слід внести гарантійний внесок у розмірі 3 341 470,08 грн на р/р ПрАТ «НТБ» (код ЄДРПОУ 30700388) 26001012822379 в ПАТ «Державний експортно-імпортерний банк України» (АТ «Укресімбанк»), МФО 322313, за призначенням: гарантійний внесок у розмірі 10% за участь в аукціоні 25 лютого 2013 року. Заявки на участь в аукціоні та оплата гарантійних внесків приймаються до 21 лю-того 2013 року включно, а також інформація щодо умов та порядку продажу майна надається за адресою: 08293, Київська обл., м. Буча, вул. Тарасівська, 32, та за теле-фоном +38 050 572 46 77. Закриті торги (аукціон) відбудуться об 11:00 год. 25 лютого 2013 року за адресою: 08293, Київська обл., м. Буча, вул. Тарасівська, 32.		
Оголошення про проведення відкритих торгів на закупівлю товарів, робіт та послуг 1. Замовник торгів: ТОВ «ЕЛЕКТРОНАЛАДКА», ЄДРПОУ 31386990. 2. Поштова адреса: 83087, Донецька обл., м. Донецьк, пр. Богдана Хмельницького, буд.40. 3. Контактна інформація: (050) 471-92-09; e-mail: tender2@eln.dn.ua 4. Інформація щодо предмету закупівлі: «Розробка стадії «Проект» та «Робоча документація» по об'єкту ПАТ «ДТЕК ДНПРОЕНЕРГО» ДТЕК КРИВОРІЗЬКА ТЕС. Технічне переоснащення енергоблоку ст. № 9», закупівля № ЕН-12/9. 5. Місце та спосіб тримання конкурсної документації: офіс ТОВ «ЕЛЕКТРОНАЛАДКА» або за письмовим запитом.		
Оголошення про проведення відкритих торгів на закупівлю товарів, робіт та послуг 1. Замовник торгів: ТОВ «ЕЛЕКТРОНАЛАДКА», ЄДРПОУ 31386990. 2. Поштова адреса: 83087, Донецька обл., м. Донецьк, пр. Богдана Хмельницького, буд.40. 3. Контактна інформація: (050) 471 -92-09; e-mail: tender2@eln.dn.ua 4. Інформація щодо предмету закупівлі: «Розробка стадії «Про-ект» та «Робоча документація» по об'єкту ПАТ «ДТЕК ДНП-РОЕНЕРГО» ДТЕК ЗАПОРІЗЬКА ТЕС. Технічне переоснащення енергоблоку ст. № 5», закупівля № ЕН-12/8. 5. Місце та спосіб отримання конкурсної документації: офіс ТОВ «ЕЛЕКТРОНАЛАДКА» або за письмовим запитом.		
Втрачений судовий білет СБ № 15733, виданий Херсонською інспекцією судноплавства та портового надзору від 18.06.1999 р. на ім'я ШИЛОВА Юрія Івановича, вважати недійсним.		
Київська обласна митниця повідомляє про проведення відкритих торгів (аукціону) з продажу активів митниці. Активи митниці будуть реалізовуватись шляхом відкритих торгів (аукціону) на то-варній біржі <i>«Київській універсальній біржі»</i> Майно, що підлягає продажу на відкритих торгах (аукціоні): 1. Мікроавтобус ГАЗ-22171, 2002 року випуску, номер кузова ХТН 221711020049562. Первісна вартість - 38 248 грн 00 коп., сума нарахованого зносу 38 248 грн 00 коп. Лот № 1. Початкова вартість - 20 134 грн 52 коп. з ПДВ. 2. Легковий автомобіль ВАЗ-2131, 2002 року випуску, номер кузова ХТА 21310020040604. Первісна вартість - 36 897 грн 00 коп., сума нарахованого зносу 36 897 грн 00 коп. Лот № 2. Початкова вартість - 20 150 грн 71 коп. з ПДВ. 3. Легковий автомобіль ВАЗ-21093, 2004 року випуску, номер кузова Y6D21093040003825. Первісна вартість - 37 983 грн 00 коп., сума нарахованого зносу 37 983 грн 00 коп. Лот № 3. Початкова вартість - 20 141 грн 37 коп. з ПДВ. Аукціон відбудеться 22 лютого 2013 р. об 11.00 год. за адресою: 01103, Україна, м. Київ, Залізничне шосе, 57 (актова зала). Служба по організації та проведенню відкритих торгів (аукціону): 01103, Україна, м. Київ, Товарна біржа «Київська універсальна біржа», тел. (044) 285-11-29. Час роботи: Пн.-Пт. — 09.00-18.00 год. Порядок ознайомлення з об'єктом продажу: за місцезнаходженням об'єкту про-дажу: 08307, Київська обл., м. Бориспіль-7, міжнародний аеропорт «Бориспіль». Час для ознайомлення: Пн. -Пт. - з 10.00 до 16.30 год., тел./факс: (044) 281-74-57. Кінцевий термін прийняття заяв: 18.00 год. 19 лютого 2013 року.		
Ухвалою господарського суду Одеської області від 27.12.2012 р. порушено провадження по справі №5017/3835/2012 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ШАБЛОН-2011» (65089, м. Одеса, вул. Академіка Вільямса, 75, код ЄДРПОУ 38016627, р/р 2600300103718 в ПАТ «КБ «ГЛОБУС» МФО 380526) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Трен-ченкова Олексія Миколайовича (ліцензія серія АВ № 600782 від 14.05.2012 р., 65104, м. Одеса, вул. Ак. Глушко, 15-а, кв. 136). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації.		
Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157), від 17.01.2013 р., по справі №905/292/13-г, фізична особа — підприємець Андрєєва Вікторія Станіславівна, 85500, Донецька область, Великоновосі-лівський район, смт Велика Новосілка, вул. Октябрська, буд. 95, кв. 14, ідентифікаційний номер 2933705040, ви-знана банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Орлов Віталій Олександрович (ліцензія АВ №456447 від 03.04.2009 року, адреса: 85490, Донецька обл., с. Кура-хівка, вул. Дружби, буд. 44). Вимоги кредиторів прийма-ються протягом двох місяців з дати визнання боржника банкрутом.		
Постановою Господарського суду Львів-ської області від 17.01.2013 року по справі № 8/61 визнано банкрутом Закрите акціо-нерне товариство «Львівський кераміч-ний завод» (вул. Сяйво, 12, м. Львів, 79052, код ЄДРПОУ 00293605) та відкрито ліквідаційну проце-дуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітраж-ного керуючого Вознякевич Надію Іванівну (ліцен-зія серії АВ № 470257 від 13.03.2010р.; вул. Миколайчука, буд. 1, кв. 51, м. Львів, 79059; тел. (067) 6741995.		
ДО УВАГИ УЧАСНИКІВ ТДВ «ЖЛ» Товариство з додатковою відповідальністю «ЖЛ» повідомляє, що загальні збори учасників Товариства відбу-дуться 6 березня 2013 року за місцезнаходженням товариства (вул. Щорса, 67, м. Житомир, Україна) в актовому залі адміністративного приміщення. Початок зборів о 13.30. Реєстрація учасників зборів (їх представників) з 13.00 до 13.20 за тією ж адресою. Порядок денний: 1. Про обрання Голови та секретаря Загальних зборів Учасників ТДВ «ЖЛ». 2. Про затвердження договорів та угод, затвердження додаткових угод до діючих кредитних договорів. 3. Про затвердження річних результатів діяльності ТДВ «ЖЛ», затвердження річних звітів та бухгалтерських ба-лансів ТДВ «ЖЛ». 4. Про затвердження звіту та висновків Ревізійної комісії. 5. Про порядок розподілу прибутку ТДВ «ЖЛ» за 2012 рік, порядок та строки виплати частки прибутку учасникам ТДВ «ЖЛ». 6. Про внесення змін до внутрішніх Положень ТДВ «ЖЛ». Для реєстрації та участі у загальних зборах учасників Товариства необхідно пред'явити документ, що посвідчує особу, та належним чином оформлену довіреність (для представників учасників). Додаткову інформацію можна отримати за місцезнаходженням товариства (вул. Щорса, 67, м. Житомир, Ук-раїна) та телефоном (0412) 413-207.		
ОГОЛОШЕННЯ про проведення відкритих торгів 1. Замовник: Найменування: АК «Харківобленерго». Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ: 00131954. Місцезнаходження: вул.Плеханівська, 149, м. Харків, 61037. Особи замовника, уповноважені здійснювати зв'язок з учасни-ками: Прізвище, ім'я, по батькові: Науменко Дмитро Миколайович. Посада: секретар комітету з конкурсних торгів. Телефон: (057) 740-14-85, 740-11-25, 740-12-94 Тел./факс: (057) 731-24-86. E-mail: plan@obl.kh.energy.gov.ua 2. Фінансування закупівлі: 2.1.Джерело фінансування закупівлі: кошти підприємства. 3. Адреса веб-сайту, на якому замовником розміщується ін-формація про закупівлю: www.oblenergo.kharkov.ua 4. Інформація про предмет закупівлі: 4.1. Найменування закупівлі: Виготовлення закритого розпо-дільного опорного пункту для ПС110/35/6 кВ «Люботин-місто». 4.2. Кількість або обсяг виконання робіт: 4.3. Місце виконання робіт: Харківська область. 5.4. Строк виконання робіт: протягом 2013 р. 6. Місце отримання документації конкурсних торгів: за адресою замовника, каб.209. 7.1. Розмір і вид забезпечення пропозиції конкурсних торгів (якщо замовник вимагає його надати): 50 000(п'ятдесят тисяч) грн, задаток; (Детальна інформація у документації конкурсних торгів). 7.2. Умови надання: 90 днів (протягом строку дії пропозиції). 8. Подання пропозицій конкурсних торгів: 8.1. Місце: за адресою замовника, каб.209. 8.2. Строк: 22.02.2013р. 08.30. 9. Розкриття пропозицій конкурсних торгів: 9.1. Місце: за адресою замовника, студія апаратних нарад. 9.2. Дата та час: 22.02.2013 р. 14:00.		
ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ ТОРГОВА КОМПАНІЯ «АНШЛАГ» (надалі — Товариство) Місцезнаходження Товариства: 79005, Львівська обл., м. Львів, вул. Шота Руставелі, буд. 40. Код ЄДРПОУ: 37030114. Товариство повідомляє, що 25 грудня 2012 року за-гальними зборами учасників Товариства прийнято рі-шення про припинення Товариства шляхом ліквідації (протокол № 14). Ліквідатором Товариства призначено Пилипчака Юрія Олександровича (реєстраційний номер облікової картки платника податків: 2691811572). Строк заявлених кредиторами своїх вимог до Тowa-риства: до 15 березня 2013 року. Кожен кредитор Тowa-риства вправі заявити свої вимоги до Товариства, звернувшись із відповідною письмовою заявою на адре-су місця роботи ліквідатора Товариства (79039, Львів-ська обл., м. Львів, вул. Генерала М. Юнаківа, буд. 9-Б) в строк до 15 березня 2013 року.		
17.01.2013р. господарським судом Дніпропетров-ської області винесено постанову по справі №38/5005/11591/2012 про визнання Товариства з об-меженою відповідальністю «Прагмат» (49081, м. Дніпропетровськ, просп. Воронцова, буд. 73, офіс 605, іден-тифікаційний код 36014091) банкрутом в порядку ст. 52 За-кону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» та відкриття лік-відаційної процедури. Ліквідатором у справі призначено іні-ціюючого кредитора — Товариство з обмеженою відповідальністю «Уністрой» (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Мירוнова, буд. 4, ідентифікаційний код 32581996). Відповідно до ч. 5 ст. 52 Закону України «Про віднов-лення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» даним оголошенням ліквідатор повідомляє про визнання господарським судом ТОВ «Прагмат» банкрутом усіх кредиторів відсутнього боржника, які в місячний строк з дня публікації цього оголошення можуть направити ліквідатору заяви з вимогами до банкрута.		
ТОВ «СТРОЙГРУПП І К» повідомляє, що 02.03.2013 р. о 10.00 год. за адресою: м. Київ, вул. Жиланська, 101, відбудуться Загальні збори учасників ТОВ «СТРОЙГРУПП І К» (надалі - Товариство), ідентифікаційний код 34618619. Порядок денний: 1. Про обрання Голови та секретаря Загальних зборів учасників Товариства. 2. Про зміну складу учасників ТОВ «СТРОЙГРУПП І К». 3. Про перерозподіл Статутного капіталу Товариства. 4. Про зміну місцезнаходження Товариства. 5. Про затвердження нової редакції Статуту ТОВ «СТРОЙГРУПП І К». 6. Про надання повноважень Директору ТОВ «СТРОЙГРУПП І К» (з правом передоручення) провести державну реєстрацію нової редакції Статуту ТОВ «СТРОЙГРУПП І К».		
Запорізький районний суд Запорізької об-ласті викликає Вальчук Олександра Григоро-вича, 18.05.1973 р. н., як відповідача у цивільній справі за позовом Вальчука Світлани Миколаївни про стягнення аліментів на утри-мання дитини: Вальчук Єліни Олександрівни, 07.12.2007 р.н. Судове засідання відбудеться 11.02.2013 р. о 17-00 год. за адресою: м. Запо-ріжжя, вул. Істоміна, б.11, каб. № 10. Суддя Га-лянчук М. І. У разі неявки відповідача справа розглядатиметься за наявними у справі мате-ріалами з постановленням заочного рішення.		
Дворічанський районний суд Харківської області викликає Рижкова Дмитра Юрійовича у судове засідання по цивільній справі №618/10/13-ц провадження №2/618/7/13, як відповідача за позовом АТ «Дельта банк» до Рижкова Д. Ю. про стягнення заборгованості, яке відбудеться о 09-00 год., 06 лютого 2012 року за адресою: Харківська обл., смт Дворічна, вул. Осеніна, 1. Суддя Рябоконт С. А. В разі неявки відповідача в судове засідання, справу буде розглянуто за його відсутності за наявними у справі доказами. Необхідно повідомити суд про причини неявки.		
У Подільському районному суді м. Києва 05.02.2013 р. о 09.30 години під головуванням судді Декаленко В. С. буде розглядатись цивільна справа за позовом ПАТ «Універсал Банк» до Загинайка Станіслава Валентиновича про стягнення заборгованості. Явка вищезазначених осіб (сторін по справі) у судове засідання обов'язкова. У разі неявки відповідача справа буде слухатись у його відсут-ність згідно ст. 169 ЦПК України. Суддя В. С. Декаленко		
Вінницький міський суд Вінницької області викликає в судове засідання, яке відбудеться о 09 год. 15 хв. 08.02.2013 року за адресою: вул. Грушев-ського, 17, м. Вінниця, відповідача Прилуцьку Єльвіру Юріівну по цивільній справі №232/4964/12 за позовом Публічного акціонерного товариства ко-мерційний банк «ПриватБанк» до Прилуцької Єльвіри Юріївни, третя особа: Вишеньський відділ державної виконавчої служби Вінницького міського уп-равління юстиції про звільнення майна з-під арешту. Про причини неявки відповідач зобов'язаний повідомити суд. У разі неявки відповідача справа буде розглянута за його відсутності. Суддя Романчук Р. В.		
Вінницький міський суд Вінницької області викликає в судове засідання, яке відбудеться о 09 год. 15 хв. 08.02.2013 року за адресою: вул. Грушев-ського, 17, м. Вінниця, відповідача Прилуцьку Єльвіру Юріівну по цивільній справі №232/4964/12 за позовом Публічного акціонерного товариства ко-мерційний банк «ПриватБанк» до Прилуцької Єльвіри Юріївни, третя особа: Вишеньський відділ державної виконавчої служби Вінницького міського уп-равління юстиції про звільнення майна з-під арешту. Про причини неявки відповідач зобов'язаний повідомити суд. У разі неявки відповідача справа буде розглянута за його відсутності. Суддя Романчук Р. В.		
Телефони відділу реклами: (44) 253-55-09, факс 230-06-71. E-mail: adv@ukcc.com.ua		

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Двоє на газоні, не рахуючи собаки

Автор виставки приймає вітання

Фотооб'єктив позбавляє зайвого

Володимир ЗАЙКА,
«Урядовий кур'єр»

«НЕЗАМИЛЕНИЙ ПОГЛЯД». Спостереження — це ключ до пізнання дійсності, уміння бачити й осмислювати суспільні події і явища природи. Саме ці якості притаманні киянину Миколі Шибіку. Він знав у країні людину, яку не зіпсували ні партійна та радянська робота, ні... журналістика. Людина слова і діла, Микола Шибик не лише редагував газету, а й сам невідступно творив як один з провідних і самобутніх публіцистів. Саме ґрунтовна обізнаність з життям і винахідливість свого часу підштовхнули головного редактора «Робітничої газети» започаткувати на її сторінках рубрику «Журналістика: проблеми і турботи». Він є лауреатом всесоюзної премії імені В. Воровського і республіканської — імені Ярослава Галана.

Цікаво, що й нині Микола Олександрович не втратив свого творчого неспокою, високої мобільності й ініціативності. Все частіше його знімки перетворюються з «картинки» на самобутній, змістовний матеріал: у фотонарис, фоторепліку, фотозвинувачення, фотопамфлет.

Тож на виставці його світлин, яка відкрилася в приміщенні Київської організації Національної спілки журналістів України, представлено чималий творчий доробок автора. Глядач побачить на фото і яскраві барви осені та засніжені зимові галявини, новий ракурс бачення історичної пам'ятки або цілу панораму знайомого нам місця, в яке ніби сам подумки переносишся. Тож неабияк подивувалися відвідувачі, коли на запитання, яким апаратом фотографує автор, почули просту відповідь: «Звичайною «мільничкою»...

У центрі Рівного вдягають ковзани

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

ФЕСТИВАЛИМО! Всі рівняни від малого до великого, якщо вони, звісно, вміють хоча б стояти на льоду, можуть виграти непоганий приз. Це гарантує їм спортивно-масовий фестиваль із красивою назвою «Сріблясті ковзани». В самісінькому центрі міста, на ковшанці одного з торговельних центрів, його організував обласний центр фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх».

Учасники фестивалю можуть обрати вид змагань до душі: хокей, біг на ковзанах, турніри з елементами хокею чи боулінгу на льоду, — розповідає директор центру Микола Петренчук. — Помірятися силами на слизькому полі й отримати багато драйву щоразу знаходиться близько сот-

ні охочих різного віку та статі. Втім, переважно це підлітки та молодь, які тим самим обирають здоровий спосіб життя, і це приємно. Саме популяризація зимових видів спорту, залучення молоді до активного відпочинку — головні завдання Всеукраїнських заходів «Спортивна зима». Відтак, аж поки дозволить погода, проводитимемо ось такі міні-змагання з зимових видів спорту серед рівнян.

А серед уболівальників тим часом проходить вікторина: тут усі охочі виявляють свою ерудованість у зимових видах спорту та в історії зимових Олімпійських ігор. Найбільш вправні та ерудовані, звісно ж, отримують призи від «Спорту для всіх», а від торговельного центру — безкоштовні запрошення на ковзанку. Що ж іще треба для відповідного зимового настрою?

Хоч і не вміємо, а на ковзани стали...

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

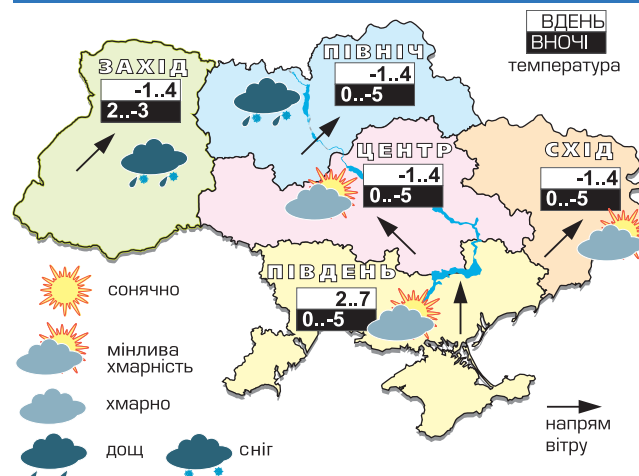
Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — Сергій БРАГА
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Зоя РОМАН,
Лариса УСЕНКО
Відповідальний секретар
Іван ГРОМ'ЯК

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Садова, 1
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09,
факс: 230-06-71, e-mail: adv@ukecc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 28281. Тираж 40867

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф»,
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ
НА 2 ЛЮТОГО

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	0 -5	-1 4	Черкаська	0 -5	-2 +3
Житомирська	0 -5	-1 +4	Кіровоградська	0 -5	-1 +4
Чернігівська	0 -5	-2 +3	Полтавська	0 -5	+2 -3
Сумська	0 -5	+2 -3	Дніпропетровська	0 -5	-1 +4
Закарпатська	+2 -3	+2 +7	Одеська	0 -5	+3 +8
Рівненська	+2 -3	-1 +4	Миколаївська	0 -5	+2 +7
Львівська	+2 -3	0 +5	Херсонська	+2 -3	+3 +8
Івано-Франківська	+2 -3	0 +5	Запорізька	+2 -3	+1 +6
Волинська	+2 -3	-1 +4	Харківська	0 -5	+2 -3
Хмельницька	+2 -3	-1 +4	Донецька	0 -5	-1 +4
Чернівецька	+2 -3	0 +5	Луганська	0 -5	+2 -3
Тернопільська	+2 -3	-1 +4	Крим	-2 +3	+5 +10
Вінницька	0 -5	-2 +3	Київ	0 -2	+2 +4

Укргідрометцентр

Щасливі емоції
помістили в календарОлег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

ПРОЕКТИ. У Вінниці організували дитячий фотоконкурс. Із сотень знімків, надісланих минулого грудня, експертна комісія відбрала 58 найкращих. З них і створили календар «Щасливі емоції маленьких вінничан». Організатори переконані, що бадьорість малечі додасть життєдайності місту. І справді: вони іскряться такою заповзятістю, що хоч одягни в шаровари і вишиванки та пускай у гопак. «Проектом ми привернули увагу городян задля того, щоби місто розвивалося і ми ним пишалися», — зауважив виконавчий директор благодійної організації «Подільська громада» Андрій Дручинський.

Презентація календаря та урочисте нагородження переможців фотоконкурсу пройшли в кінотеатрі «Родина». Під час цікавої та змістовної розважальної програми батьки та їхні діти за ініціативності отримали календар «Щасливі емоції маленьких вінничан». Кошти від реалізації календаря будуть використані на адаптацію навчального закладу для дітей на візках у рамках благодійної програми «Школа — доступна для всіх».

Голос поета
додали до книжкиВладислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

СПАДЩИНА. Побачивши світ ще позаторік, «Зажинок» Василя Симоненка, в якому зібрані його поезії, роздуми та спогади про поета, недавно вийшов повним тиражем і з'явився на книжковому ринку. До цього доклали чималих зусиль самі упорядники — журналісти Тетяна Калиновська і Петро Жук, науковець Василь Пахаренко, видавець Олександр Третяков, а також представники місцевої влади. Видання супроводжується аудіодиском із записом голосу самого Василя Андрійовича, який вдало доповнює друковане слово.

Презентація книжки, яка пройшла в Черкаській обласній юнацькій бібліотеці імені Василя Симоненка, перетворилася на літературний вечір, присвячений творчості поета. Його вірші прочитали для присутніх студентів і вчителів заслужена артистка України Тамара Власенко та її юні вихованці.